

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 29 mars 2019

371/2019

Lag

om ändring av lagen om transportservice

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om transportservice (320/2017), i lagens I avd. 1 kap., rubriken för 1 och 2 §, i lagens II avd. 1 kap., numret på 1 § till 3, numret på 2 § till 4 och den paragrafens 1 mom., numret på 3 § till 5 och den paragrafens 3 mom., numret på 4 § till 6 och den paragrafens 1 mom. 2 och 3 punkt, 2 mom. 1 och 2 punkt samt 3 mom., numret på 5 och 6 § till 7 och 8 samt de paragrafernas rubriker, numret på 7 § till 9 och den paragrafens rubrik, den finska språkdräkten i det inledande stycket i den paragrafen och paragrafens 1 mom. 2 punkt och 2 mom., numret på 8 § till 10 och den paragrafens rubrik, numret på 9 § till 11 och den paragrafens rubrik och 1 mom., numret på 10 § till 12 och den paragrafens rubrik, numret på 11 § till 13 och den paragrafen, numret på 12 § till 14 och den paragrafens 5 mom., numret på 13 § till 15, numret på 14 § till 16 och den paragrafen samt numret på 15 § till 17 och den paragrafens 1 mom., i lagens II avd. 2 kap., numret på 1 § till 19, numret på 2 och 3 § till 20 och 21 samt de paragrafernas rubriker, numret på 4 § till 22 och den paragrafen samt numret på 5 och 6 § till 23 och 24 samt de paragrafernas rubriker, i lagens II avd. 3 kap., numret på 1 § till 25 och den paragrafens 2 mom. 3 punkt, numret på 2 och 3 § till 26 och 27 samt de paragraferna, numret på 4–11 § till 29–36 och de paragraferna samt numret på 12–15 § till 38–41 och de paragraferna, i lagens II avd. 4 kap., numret på 1 § till 42 samt den paragrafens rubrik och 1 mom. 10 punkt, numret på 2 § till 43 och den paragrafens rubrik, numret på 3–10 § till 44–51 samt numret på 11 § till 52 och den paragrafen, i lagens II avd. 5 kap., numret på 1 § till 53, numret på 2 § till 54 och den paragrafens rubrik och 1 mom. 5 punkt, numret på 3 § till 55 och den paragrafens rubrik och 1–3 mom., numret på 4 och 5 § till 56 och 57 samt de paragrafernas rubriker samt numret på 6 § till 58 och den paragrafen, i lagens II avd. 6 kap., numret på 1 § till 59, numret på 2 § till 60 och den paragrafens rubrik, numret på 3 § till 61 och den paragrafen, numret på 4 § till 62 och den paragrafens rubrik och 1 mom., numret på 5 och 6 § till 63 och 64 samt de paragrafernas rubriker, numret på 7 § till 65 samt numret på 8 § till 66 och den paragrafen, i lagens II avd. 7 kap., numret på 1–7 § till 67–73 samt de paragrafernas rubriker, numret på 8 § till 74 och den paragrafens rubrik och 2 mom., numret på 9 § till 75 och den paragrafens rubrik, numret på 10 § till 76 och den paragrafens rubrik och 1 mom., numret på 11–14 § till 77–80, numret på 15 § till 81 och den paragrafens 1 mom. 2 punkt, numret på 16 § till 82 och den paragrafen, numret på 17 § till 83, numret på 18 § till 84 och den paragrafens 4 mom., numret på 19 § till 85 och den paragrafens rubrik och 3 mom., numret på 20 § till 86 samt numret på 21 § till 87 och den paragrafens rubrik, i lagens II avd. 8 kap., numret på 1 § till 88 och den paragrafens rubrik och 1 mom., numret på 2 § till 89 och den paragrafens rubrik och 1–3 mom. samt numret på 3–6 § till 90–93 samt de paragrafernas rubriker, i lagens II avd. 9 kap., numret på 1 § till 94 samt numret på 2 § till 95 och den paragrafens 1 och 3 mom., i lagens II avd. 10 kap., numret på 1 § till 96 och den paragrafens rubrik och 3 mom., numret på 2 och 3 § till 97 och 98 samt de paragrafer-

nas rubriker, numret på 4–10 § till 99–105, numret på 11 § till 106 och den paragrafens rubrik, numret på 12 § till 107 och den paragrafens rubrik och 1 och 3 mom., numret på 13 § till 108 och den paragrafens rubrik och 2 mom., numret på 14 § till 109 och den paragrafens rubrik, numret på 15 § till 110 och den paragrafens 1 mom., numret på 16 och 17 § till 111 och 112 samt numret på 18 § till 113 och den paragrafens rubrik, i lagens II avd. 11 kap., numret på 1 § till 114 och den paragrafens 1–3 mom., numret på 2 § till 115 och det inledande stycket i den paragrafen, numret på 3 § till 116 och den paragrafens 1 mom., numret på 4 § till 118 och den paragrafens rubrik och 1 mom. samt numret på 5 § till 119 och den paragrafens rubrik och 1 mom., i lagens II avd. 12 kap., numret på 1 § till 120 och den paragrafens rubrik, numret på 2 och 3 § till 121 och 122, numret på 4 § till 123 och den paragrafens 1 mom., numret på 5 § till 124 och den paragrafens rubrik, numret på 6 § till 125 och den paragrafens 1 och 3 mom., numret på 7–9 § till 126–128 samt numret på 10 § till 129 och den paragrafen, i lagens II avd. 13 kap., numret på 1 § till 130, numret på 2 § till 131 och den paragrafens 1 mom., numret på 3 och 4 § till 132 och 133 samt de paragrafernas rubriker och numret på 5 och 6 § till 134 och 135, numret på lagens II A avd. till III samt, i 1 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 136 och den paragrafens 1 mom., numret på 2 § till 137 och den paragrafens 1 mom., numret på 3 § till 138 och den paragrafens 2 och 5 mom., numret på 4 och 5 § till 139 och 140 samt de paragrafernas rubriker, numret på 6 § till 141 och den paragrafens rubrik och 2 mom. samt numret på 7 och 8 § till 142 och 143, i 2 kap. i den avdelningen, den svenska språkdräkten i kapitlets rubrik, numret på 1 § till 144 och den paragrafens rubrik, numret på 2 § till 145 och den paragrafens rubrik och 2 mom., numret på 3 § till 146 och den paragrafens rubrik och det inledande stycket i 1 mom., numret på 4 § till 147 och den paragrafens rubrik och 2 mom., numret på 5 § till 148 och den paragrafens 1 mom. samt numret på 6 § till 149 och den paragrafen, numret på lagens III avd. till IV samt, i 1 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 150 och den paragrafens rubrik, numret på 2 § till 151 och den finska språkdräkten i det inledande stycket i den paragrafen och paragrafens 1, 3 och 7 punkt samt numret på 3 och 4 § till 152 och 153, i 2 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 154, numret på 2 § till 155 och den paragrafens 2 mom., numret på 2 a § till 156 och den paragrafens rubrik och 5 mom., numret på 3 § till 157 och det inledande stycket och 1 punkten i den paragrafens 1 mom., numret på 4 § till 158 och den paragrafen samt numret på 5 § till 159 och den paragrafens rubrik samt numret på 6 och 7 § till 160 och 161, i 3 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 162 och den paragrafens 3 mom., numret på 2 § till 163 och den paragrafens 1 mom., numret på 3–8 § till 164–169, numret på 9 § till 170 och den paragrafens 3 mom., numret på 10 § till 171 och den paragrafens 1 mom. samt numret på 11 § till 172, i 4 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 173, numret på 2 § till 174 och den paragrafen samt numret på 3 § till 175, i 5 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 176 och den paragrafens rubrik samt numret på 2 § till 177, numret på lagens IV avd. till V samt, i 1 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 178, numret på 2 § till 179 och den paragrafens 2 mom., numret på 3 § till 180, numret på 4 § till 181 och den paragrafens 2, 4 och 5 mom., numret på 5 § till 182 och den paragrafen, numret på 6–8 § till 183–185, numret på 9 § till 186 och den paragrafens 5 mom., numret på 10 § till 187 och den paragrafen, numret på 11–13 § till 188–190, numret på 14 § till 191 och den paragrafen, numret på 15 § till 192 och den paragrafens 3 mom., numret på 16 § till 193 och den paragrafen samt numret på 17 och 18 § till 194 och 195, i 2 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 196, numret på 2 § till 197 och den paragrafens 3 mom., numret på 3 § till 198 och den paragrafens rubrik och 2 mom., numret på 3 a § till 199 och den paragrafens 1 och 2 mom., numret på 4 § till 200 och den paragrafens 4 mom., numret på 5 § till 201, numret på 6 § till 202 och den paragrafens 1 och 3 mom. samt numret på 7 § till 203 och den paragrafen, i 3 kap. i den avdelningen, numret på 1–4 § till 204–207 samt numret på 5 § till 208 och den paragrafens 1 mom., i 4 kap. i den avdelningen, numret på 1 och 2 § till 209 och 210 samt de paragrafernas rubriker, numret på 3 § till 211 och den paragrafens rubrik och 4 mom., numret på

4 § till 212 och den paragrafens rubrik och 4 mom., numret på 5 § till 213 och den paragrafens rubrik, numret på 6 § till 214 samt numret på 7 § till 215 och den paragrafens rubrik, numret på lagens V avd. till VI samt, i 1 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 216 och den paragrafens rubrik, numret på 2 § till 217 och den paragrafens rubrik och 1 och 3 mom. samt numret på 3 § till 218 och den paragrafens rubrik och 1 mom., rubriken för 2 kap. i den avdelningen och, i 2 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 219 och den paragrafens rubrik och 5 mom., numret på 2 § till 220 och den paragrafens inledande stycke och 5 punkt, numret på 3 § till 221 och det inledande stycket i den paragrafens 1 mom., numret på 4 § till 222 och det inledande stycket i den paragrafen, numret på 5 § till 223 samt numret på 6 § till 224 och den paragrafens rubrik, rubriken för 3 kap. i den avdelningen och, i 3 kap. i den avdelningen, numret på 1–3 § till 225–227 samt de paragrafernas rubriker, numret på 4 § till 228 och den paragrafens rubrik och det inledande stycket i den paragrafens 1 mom., numret på 5 § till 229 och den paragrafens rubrik, numret på 6 § till 230 och den paragrafens rubrik och 3 mom., numret på 7 § till 231 och den paragrafens rubrik och 1 och 2 mom. samt numret på 8 § till 232 och den paragrafens rubrik, i 4 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 233 och den paragrafens rubrik, numret på 2 § till 234 och den paragrafen samt numret på 3 § till 235 och den paragrafens rubrik, i 5 kap. i den avdelningen, numret på 1 och 2 § till 236 och 237, numret på 3 § till 238 och den paragrafen samt numret på 4 och 5 § till 239 och 240 samt de paragrafernas rubriker, numret på lagens VI avd. till VII samt, i 1 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 241 och den paragrafens rubrik och 1 mom., numret på 2 § till 242, numret på 2 a § till 243 och den finska språkdräkten i den paragrafens rubrik, numret på 2 b § till 244, numret på 2 c § till 245 och den paragrafens 1 mom., numret på 3 § till 246 och den paragrafens rubrik och 2, 3 och 5 mom., numret på 3 a § till 247 och den paragrafen, numret på 3 b § till 248 och den paragrafens rubrik, numret på 3 c § till 249 och den paragrafen, numret på 3 d § till 250 och den paragrafens rubrik, numret på 3 e och 3 f § till 251 och 252 och de paragraferna, numret på 3 g § till 253 och den paragrafens rubrik, numret på 3 h § till 254, numret på 4 § till 255 och den paragrafens 2 mom., numret på 5–7 § till 256–258 och de paragraferna, numret på 8 § till 259 och den paragrafens 2 mom., numret på 9 § till 260 och den paragrafen samt numret på 10 § till 261, i 2 kap. i den avdelningen, numret på 1 § till 262 och den paragrafens 2 och 5 punkt, numret på 2–6 § till 263–267 och de paragraferna samt numret på 7 § till 268 och den paragrafens 1 mom. 2 punkt, samt numret på lagens VII avd. till VIII och, i 1 kap. i den avdelningen, numret på 1–3 § till 269–271,

av dem i lagens I avd. 1 kap., rubrikerna för 1 och 2 §, i lagens II avd. 1 kap., 3 § 3 mom. och 15 § 1 mom., i lagens II avd. 2 kap., rubrikerna för 3, 5 och 6 §, i lagens II avd. 3 kap., 3–8 §, 11, 12, 14 och 15 §, i lagens II avd. 4 kap., rubriken för 1 §, 1 § 1 mom. 10 punkten, rubriken för 2 § samt 11 §, i lagens II avd. 5 kap., rubriken för 2 §, rubriken för 3 §, 3 § 1–3 mom. samt rubriken för 5 §, i lagens II avd. 6 kap., rubriken för 2 § samt 3 §, rubriken för 4 §, 4 § 1 mom. samt rubrikerna för 5 och 6 §, i lagens II avd. 7 kap., rubrikerna för 1–8 §, 8 § 2 mom., rubriken för 9 och 10 § samt 10 § 1 mom., 15 § 1 mom. 2 punkten, 16 §, 18 § 4 mom. samt rubriken för 19 § samt 19 § 3 mom., i lagens II avd. 8 kap., rubriken för 1 §, 1 § 1 mom., rubriken för 2 § och 2 § 1 mom. och rubrikerna för 3–6 §, i lagens II avd. 10 kap., rubriken för 1 § samt 1 § 3 mom., rubrikerna för 2, 3 och 11 §, rubriken för 12 § och 12 § 3 mom., rubriken för 13 §, 13 § 2 mom. och rubrikerna för 14 och 18 §, i lagens II avd. 11 kap., det inledande stycket i 2 §, i lagens II avd. 12 kap., rubriken för 1 §, 4 § 1 mom., rubriken för 5 § samt 10 § samt i lagens II avd. 13 kap., rubriken för 3 §, i lagens III avd. 2 kap., rubriken för 2 a §, 2 a § 5 mom. och 4 §, i lagens IV avd. 1 kap., 15 § 3 mom., i lagens IV avd. 2 kap., rubriken för 3 §, 4 § 4 mom., 6 § 1 och 3 mom. och 7 §, i lagens IV avd. 4 kap., rubrikerna för 1 och 2 §, rubriken för 4 §, 4 § 4 mom. och rubriken för 5 §, i lagens V avd. 1 kap., rubriken för 1 §, i lagens V avd. 2 kap., rubriken för kapitlet, rubriken för 1 § och 1 § 5 mom., det inledande stycket i 2 §, 2 § 5 punkten, det inledande stycket i 3 § 1 mom., det inledande stycket i 4 § och rubriken för 6 § samt i la-

gens V avd. 3 kap., rubrikerna för 1–5 § och rubriken för 7 §, 7 § 1 och 2 mom. samt i lagens VI avd. 1 kap., 1 § 1 mom., 3 a §, rubriken för 3 b §, den finska språkdräkten i rubriken för 3 d § samt 3 e § och 7 §, 8 § 2 mom. och 9 §, i lagens VI avd. 2 kap., 1 § 2 och 5 punkten och 3–6 § sådana de lyder i lag 301/2018, i lagens II avd. 1 kap., 2 § 1 mom., 9 § 1 mom., rubriken för 10 § samt 14 §, i lagens II avd. 3 kap., 1 § 2 mom. 3 punkten, i lagens II avd. 5 kap., 4 §, i lagens II avd. 7 kap., rubriken för 21 §, i lagens II avd. 8 kap., 2 § 2 och 3 mom., i lagens II avd. 9 kap., 2 § 1 mom., i lagens II avd. 10 kap., 12 § 1 mom. och 15 § 1 mom., i lagens II avd. 11 kap., 1 § 1–3 mom., 3 § 1 mom., i lagens II avd. 12 kap., 6 § 1 och 3 mom. och, i lagens II avd. 13 kap., 2 § 1 mom. och rubriken för 4 §, i lagens II A avd. 1 kap., 1 § 1 mom., i lagens III avd. 5 kap., rubriken för 1 §, i lagens IV avd. 1 kap., 2 § 2 mom., 4 § 5 mom., 9 § 5 mom och 10 §, i lagens IV avd. 2 kap., 2 § 3 mom., 3 § samt 3 a § 1 och 2 mom, i lagens IV avd. 3 kap., 5 § 1 mom. samt i lagens IV avd. 4 kap., rubriken för 3 §, 3 § 4 mom. och rubriken för 7 §, i lagens V avd. 1 kap., rubriken för 2 §, 2 § 1 och 3 mom. och rubriken för 3 § samt 3 § 1 mom., i lagens V avd. 2 kap., 1 § 6 mom., i lagens V avd. 3 kap., rubriken för kapitlet, det inledande stycket i 4 § 1 mom., rubriken för 6 §, 6 § 3 mom. och rubriken för 8 §, i lagens V avd. 4 kap., rubriken för 1 §, 2 § och rubriken för 3 §, i lagens V avd. 5 kap., 3 § och rubrikerna för 4 och 5 § samt i lagens VI avd. 1 kap., rubriken för 2 a §, 2 c § 1 mom., 3 f § samt rubriken för 3 g § sådana de lyder i lag 984/2018, i lagens II avd. 1 kap., 4 § 1 mom. 2 och 3 punkten samt 2 mom. 1 och 2 punkten och i lagens II avd. 5 kap., 2 § 1 mom. 5 punkten sådana de lyder delvis ändrade i lag 984/2018, i lagens II avd. 3 kap., 2, 9, 10 och 13 §, i lagens IV avd. 1 kap., 16 §, i lagens VI avd. 1 kap., 3 c § samt 5 och 6 § sådana de lyder ändrade i lagarna 301/2018 och 984/2018, i lagens II avd. 5 kap., 6 § samt i lagens II avd. 6 kap., 8 § sådana de lyder i lagarna 301/2018 och 1303/2018, i lagens II A avd. 1 kap., 2 § 1 mom., 3 § 2 och 5 mom., rubrikerna för 4, 5 och 6 § samt 6 § 2 mom., i lagens II A avd. 2 kap., den svenska språkdräkten i kapitlets rubrik, rubriken för 1 §, rubriken för 2 §, 2 § 2 mom., rubriken för 3 §, det inledande stycket i 3 § 1 mom., rubriken för 4 §, 4 § 2 mom., 5 § 1 mom. och 6 § sådana de lyder i lag 579/2018, i lagens III avd. 4 kap., 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 984/2018 samt i lagens VI avd. 2 kap., 7 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 731/2018, samt

fogas till lagen nya 18, 28, 37 och 117 § samt till 159 § ett nytt 4 mom. som följer:

AVDELNING I

ALLMÄNT

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

2 §

Allmänna definitioner

AVDELNING II

TRAFIKMARKNADEN

1 kap.

Tillståndspliktig verksamhet inom vägtrafiken

3 §

Transport av personer och gods på väg

4 §

Taxitrafik

För yrkesmässig transport av personer på väg med sådan personbil, paketbil, lastbil, trehjuling, lätt fyrhjuling eller tung fyrhjuling som avses i fordonslagen (1090/2002) (*taxitrafik*) behövs taxitrafiktillstånd eller ett sådant person- eller godstrafiktillstånd som avses i 3 §. Den som innehar person- eller godstrafiktillstånd ska göra anmälan till Transport- och kommunikationsverket om bedrivande av taxitrafik.

5 §

Beviljande av persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd

Utöver det som föreskrivs i 1 och 2 mom. är en förutsättning för beviljande av person- och godstrafiktillstånd att den som tillståndssökanden har utsett till trafikansvarig uppfyller kraven enligt artiklarna 4, 6 och 8 i EU:s förordning om trafikidkare samt enligt 1 mom. 5 punkten i denna paragraf. Dessutom ska verkställande direktören och de ansvariga bologsmännen i ett företag som söker tillstånd ha sådant gott anseende som avses i 8 §.

6 §

Beviljande av taxitrafiktillstånd

Transport- och kommunikationsverket beviljar på ansökan taxitrafiktillstånd till en fysisk person

- 2) som har gott anseende på det sätt som avses i 8 §,
 - 3) vars tillstånd enligt denna lag inte har återkallats med stöd av 242 § 2 mom. under det senaste året,
-

Transport- och kommunikationsverket beviljar på ansökan taxitrafiktillstånd till en juridisk person

- 1) som har gott anseende på det sätt som avses i 9 §,
 - 2) vars trafikillstånd inte har återkallats med stöd av 242 § 2 mom. under det senaste året,
-

En förutsättning för beviljande av taxitrafiktillstånd är, utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom., att tillståndssökanden har faktiskt och fast verksamhetsställe i Finland och att

den som tillståndssökanden har utsett till trafikansvarig har gott anseende på det sätt som avses i 8 §. Verkställande direktören och de ansvariga bolagsmännen i det företag som söker tillstånd ska också ha gott anseende på det sätt som avses i 8 §.

7 §

Trafikansvarig inom tillståndspliktig vägtrafik

8 §

Gott anseende hos fysiska personer inom tillståndspliktig vägtrafik

9 §

Gott anseende hos juridiska personer inom tillståndspliktig vägtrafik

En juridisk person som söker eller innehar taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd har inte gott anseende, om

2) dess verkställande direktör eller ansvariga bolagsman inte uppfyller kravet på gott anseende enligt 8 §.

En juridisk person ska dock anses ha gott anseende, om den gärning som ligger till grund för den dom som avses i 1 mom. 1 punkten inte visar att sökanden på det sätt som avses i 8 § 2 mom. är uppenbart olämplig att bedriva yrkesmässig trafik.

10 §

Taxi-, person- och godstrafiktillståndets giltighet

11 §

Ändring och förnyande av taxi-, person- och godstrafiktillstånd

Ett taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd kan ändras eller förnyas på ansökan hos Transport- och kommunikationsverket. På förnyande av tillstånd tillämpas vad som föreskrivs om beviljande av tillstånd. Vid ändring av tillstånd bör förutsättningarna för beviljande av tillstånd enligt 5–9 § beaktas till den del de inverkar på ändringen av tillståndet.

12 §

Dödsboms rätt att fortsätta den tillståndspliktiga vägtrafiken

13 §

Betraktande av innehavare av person- eller godstrafiktillstånd som riskföretag

Som riskföretag enligt artikel 12 i EU:s förordning om trafikidkare betraktas en innehavare av person- eller godstrafiktillstånd som har dömts till straff eller påförts sanktioner

för sådana brott eller förseelser som avses i 8 § 1 mom. eller 9 § 1 mom. och gärningarnas antal motsvarar det som anges i de bestämmelserna. Som riskföretag betraktas också en innehavare av person- eller godstrafiktillstånd vars trafikansvarige, verkställande direktör eller ansvariga bolagsman har dömts till straff eller påförts sanktioner för sådana brott eller förseelser som anges i 8 § 1 mom. och gärningarnas antal motsvarar det som anges i den bestämmelsen.

En innehavare av person- eller godstrafiktillstånd upphör att vara ett riskföretag, om varken företaget eller dess trafikansvarige, den verkställande direktören eller en ansvarig bolagsman under det senaste året har dömts för nya brott eller förseelser, eller om det totala antalet brott eller förseelser har sjunkit under det antal som föreskrivs i 8 § 1 mom. eller 9 § 1 mom.

14 §

Utredningsskyldighet för beställare av godstransport

Beställaren eller dennes företrädare behöver inte heller göra en utredning enligt 2 mom., om det avtalade transportpriset exklusive mervärdesskatt är mindre än 500 euro för transportavtal som ingåtts under en tremånadersperiod eller om värdet på vederlaget, exklusive mervärdesskatt, i ett underleverantörsavtal för en inrikes transport i Finland enligt 3 § 3 mom. är högst 10 000 euro.

15 §

Utrednings- och anmälningsskyldighet för tillhandahållare av förmedlingstjänster

16 §

Registreringsskyldighet inom godstrafiken

En tjänsteleverantör som bedriver yrkesmässig transport av gods på väg med ett fordon eller en fordonskombination vars största tillåtna totalmassa överstiger 2 000 kilogram men är högst 3 500 kilogram ska registrera sig hos Transport- och kommunikationsverket. Registreringsplikt föreligger dock inte om tillstånd med stöd av 3 § 3 mom. inte krävs för verksamheten.

17 §

Fordon som används i trafik

Innehavare av taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd och sådana tjänsteleverantörer som avses i 16 § ska se till att de motordrivna fordon som används för trafik är registrerade i det trafik- och transportregister som avses i 216 § och att tillståndspliktig användning har angetts som fordonets användningsändamål.

18 §

Beredskapsskyldighet för innehavare av person- eller godstrafiktillstånd

Innehavare av persontrafiktillstånd som har mer än 15 bussar som används i trafik, eller innehavare av godstrafiktillstånd som har mer än 15 fordon eller fordonskombinationer som används i trafik och vars största tillåtna totalmassa överstiger 3 500 kilo, ska förbereda sig för störningar under normala förhållanden och för undantagsförhållanden och se till

att verksamheten fortgår så störningsfritt som möjligt också under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen (1552/2011) och vid störningar under normala förhållanden. De ska bedöma de risker som hotar kontinuiteten i verksamheten och på det sätt som deras verksamhet kräver delta i beredskapsplanering.

En i 1 mom. avsedd innehavare av persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd ska göra upp en beredskapsplan och därvid beakta särdragen i den persontrafik eller godstrafik som innehavaren bedriver.

Närmare bestämmelser om den beredskap för störningar under normala förhållanden och för undantagsförhållanden som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessutom får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om det närmare innehållet i och uppgörandet av den i 2 mom. avsedda beredskapsplanen.

2 kap.

Internationella vägtransporter

19 §

Definitioner av internationell vägtransport

20 §

Beviljande av vägtransporttillstånd för transporter i Finland

21 §

Beviljande av vägtransporttillstånd för utrikestransporter

22 §

Återlämnande av internationellt vägtransporttillstånd

Tillståndshavaren är skyldig att utan dröjsmål till tillståndsmyndigheten återlämna ett tillstånd som avses i 20 eller 21 § och som inte kommer att användas eller som inte har använts. Tillståndsmyndigheten kan kräva att transporttillståndet återlämnas om tillståndshavaren inte använder tillståndet och inte heller börjar använda tillståndet inom en skälig frist som bestäms av tillståndsmyndigheten.

23 §

Rättigheter vid internationella kombinerade vägtransporter

24 §

Villkor för utförande av internationella kombinerade vägtransporter

Krav på förare i vägtrafik

25 §

Krav på taxiförare

Transport- och kommunikationsverket beviljar på ansökan körkortstillstånd för taxiförare till en person som

3) har avlagt Transport- och kommunikationsverkets prov för taxiförare. Utöver att den som bedriver taxitrafik i enlighet med 151 § ska ansvara för och se till att föraren har behövlig kompetens är syftet med provet att i samband med ansökan om körkortstillstånd utreda att föraren kan sörja för passagerarens säkerhet också oavsett fordon och kan beakta passagerarens funktionsnedsättningar.

26 §

Giltighet för och förnyande av körkortstillstånd för taxiförare

Ett körkortstillstånd för taxiförare är i kraft fem år från beviljandet av tillståndet. För taxiförare som fyllt 68 år är tillståndet dock i kraft två år från beviljandet. Om beslutet om ett nytt körkortstillstånd har fattats före sökandens befintliga körkortstillstånd löper ut, är det nya körkortstillståndet i kraft den föreskrivna tiden från det att giltighetstiden för det föregående körkortstillståndet löper ut.

Ett körkortstillstånd kan förnyas genom ansökan hos Transport- och kommunikationsverket. För förnyande av körkortstillstånd gäller vad som föreskrivs om beviljande av körkortstillstånd i 25 § 2 mom. 1 och 2 punkten samt 3 och 4 mom. Om den som ansöker om förnyande av ett tillstånd under tillståndets giltighetstid har gjort sig skyldig till en sådan gärning som avses i 25 § 3 mom., kan tillståndet trots det förnyas om det att tillståndet inte förnyas kan anses oskäligt med beaktande av de straff eller administrativa påföljder som redan påförts för gärningen.

27 §

Yrkeskompetenskrav på lastbils- och bussförare

En fysisk person som vid person- och godstransporter i vägtrafik framför en lastbil eller buss eller en fordonskombination som består av ett sådant fordon och ett släpfordon ska ha yrkeskompetens i vägtrafik och uppfylla kraven på minimiålder. Kraven gäller också medborgare i andra EES-stater samt sådana medborgare i andra länder som är anställda hos ett företag som är etablerat i en EES-stat eller som anlitas som förare av ett företag som är etablerat i en EES-stat.

En lastbils- eller bussförare ska förutom yrkeskompetens ha körrätt för det fordon eller den fordonskombination som framförs.

Denna lag tillämpas också på personer som framför traktorer eller andra fordon eller fordonskombinationer, om kravet är körkort för lastbil eller buss.

28 §

Undantag från yrkeskompetenskrav på lastbils- och bussförare

Föraren behöver dock inte yrkeskompetens, om

- 1) fordonets största tillåtna konstruktiva hastighet är 45 kilometer i timmen,
- 2) fordonet används av polisen, räddningsväsendet, en läroanstalt som svarar för utbildning inom räddningsbranschen, den prehospitala akutsjukvården, Försvarmakten, Tullen eller gränsbevakningsväsendet för transporter som hänför sig till deras uppgifter,
- 3) fordonet provkörs eller flyttas i samband med reparation, underhåll eller besiktning, flyttas på depån i samband med tvättning, städning eller tankning eller provkörs i syfte att göra tekniska förbättringar eller om ett nytt eller ombyggt fordon provkörs innan det godkänns för trafik,
- 4) fordonet används i brådskande nödsituationer för räddningsinsatser på order av polisen, räddningsmyndigheterna, Tullen eller gränsbevakningsväsendet,
- 5) fordonet används för körundervisning som ges för erhållande av kör rätt eller för erhållande av grundläggande yrkeskompetens eller fortbildning enligt denna lag,
- 6) fordonet används i privat bruk för andra än kommersiella godstransporter,
- 7) en buss som får framföras med kör rätt för fordon av klass D1, som är planerad och tillverkad för transport av högst 16 passagerare utöver föraren, används i privat bruk för andra än kommersiella persontransporter för transport av personer som bor i samma hushåll som föraren och högst tre andra personer och föraren eller någon av dem som bor i samma hushåll som föraren äger bussen, eller en annan buss används i privat bruk för andra än kommersiella persontransporter för transport av personer som bor i samma hushåll som föraren och någon av dem äger bussen, eller
- 8) fordonet används för transport av material eller utrustning som föraren använder i sitt arbete, under förutsättning att framförandet av fordonet inte är förarens huvudsakliga sysselsättning, eller fordonet används för transport i liten skala av egna varor som föraren säljer på en bestämd plats, under förutsättning att framförandet av fordonet inte är förarens huvudsakliga sysselsättning.

29 §

Grundläggande yrkeskompetens för lastbils- och bussförare

Yrkeskompetens förvärfvas genom utbildning för grundläggande yrkeskompetens för trafikformen i fråga och genom avläggande av det teoriprov som ingår i utbildningen eller ett prov för grundläggande yrkeskompetens. Yrkeskompetensen gäller fem år och kan förlängas med fem år i taget genom fortbildning. Avläggande av grundläggande yrkeskompetens krävs inte av den på vilken på basis av tidpunkten för beviljande av körkort för trafikformen i fråga kan tillämpas bestämmelserna om hävdvunna rättigheter i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG, nedan *direktivet om yrkeskompetens i vägtrafik*.

De läroämnen som ingår i utbildningen för grundläggande yrkeskompetens samt målen för läroämnena anges i avsnitt 1 i bilaga I till direktivet om yrkeskompetens i vägtrafik. De innehåller basuppgifter om kraven på verksamheten som förare, om omständigheter som påverkar säkerheten för förare, transporter och trafik samt om god yrkesutövning vid framförandet av fordonet och i andra föraruppgifter. Grundläggande yrkeskompetens avläggs särskilt för utövande av respektive lastbilsförar- eller bussföraryrke och därvid kan den kompetens som avses i artikel 8 i EU:s förordning om trafikidkare räknas till godo så som särskilt föreskrivs om det.

I samband med avläggande av grundläggande yrkeskompetens för bussförare genomförs också den utbildning rörande medvetenhet om funktionshinder som avses i artikel 16.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004, nedan *EU:s förordning om busspassagerares rättigheter*.

Grundläggande yrkeskompetens ska förvärvas enligt denna lag, om förarens permanenta boställningsort enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG om körkort är i Finland. Förare som är medborgare i andra länder och som är anställda hos ett företag som är etablerat i en EES-stat eller som anlitas som förare av ett företag som är etablerat i en EES-stat ska förvärva grundläggande yrkeskompetens enligt denna lag, om föraren är anställd hos ett företag i Finland eller har beviljats arbetstillstånd i Finland.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om innehållet i den grundläggande yrkeskompetens som avses i denna paragraf samt om i 1 mom. avsedda hävdvunna rättigheter, i 2 mom. avsett tillgodoräknande av kompetens och genomförandet av i 3 mom. avsedd utbildning.

30 §

Minimiålder för lastbils- och bussförare

Lastbilar i klass C och fordonskombinationer i klass CE får framföras av fysiska personer som har fyllt 18 år eller, om den grundläggande yrkeskompetensen har förvärvats genom utbildning för grundläggande yrkeskompetens i snabbare tempo, 21 år. Lastbilar i klass C1 och fordonskombinationer i klass C1E får framföras av den som har fyllt 18 år också när den grundläggande yrkeskompetensen har förvärvats genom en utbildning i snabbare tempo.

Bussar i klass D och fordonskombinationer i klass DE får framföras av fysiska personer som har fyllt 21 år eller, om den grundläggande yrkeskompetensen har förvärvats genom en utbildning i snabbare tempo, 23 år. Bussar i klass D1 och fordonskombinationer i klass D1E får framföras av den som har fyllt 21 år också när den grundläggande yrkeskompetensen har förvärvats genom en utbildning i snabbare tempo.

Bussar i klass D och fordonskombinationer i klass DE får trots 2 mom. framföras i lokaltrafik på regelbundna, högst 50 kilometer långa rutter av den som har fyllt 21 år också när den grundläggande yrkeskompetensen har förvärvats genom en utbildning i snabbare tempo.

Den som i samband med sådan yrkesutbildning som avses i artikel 3.1 a i direktivet om yrkeskompetens i vägtrafik har avlagt grundläggande yrkeskompetens för bussförare annat än genom utbildning för grundläggande yrkeskompetens i snabbare tempo, får trots 2 mom. framföra bussar i klass D1 eller klass D i Finland, med undantag för Åland, om han eller hon har fyllt 18 år och har erhållit körrätt för fordonsklassen i fråga. En förare som inte har fyllt 20 år får framföra bussar i klass D bara i lokaltrafik på regelbundna, högst 50 kilometer långa rutter och flytta fordon i klass D utan passagerare.

31 §

Uppnående av yrkeskompetens för lastbils- och bussförare genom utbildning och avläggande av prov

Utbildningen för grundläggande yrkeskompetens omfattar 280 timmar, av vilka minst 20 timmar ska vara körundervisning. Utbildningen för grundläggande yrkeskompetens kan också genomföras i snabbare tempo. Då omfattar den 140 timmar, av vilka minst 10 timmar ska vara körundervisning.

Den grundläggande yrkeskompetensen kan utvidgas så att den omfattar också någon annan transportform. Personen ska då avlägga de delar av läroämnesförteckningen som avses i 29 § 2 mom. som motsvarar transportformen och den kompetens som ska avläggas. Den kompletterande utbildningen omfattar 70 timmar, av vilka minst fem timmar ska vara körundervisning. I snabbare tempo omfattar den kompletterande utbildningen 35 timmar, av vilka minst tre timmar ska vara körundervisning.

I det teoriprovet som ska avläggas som avslutning på utbildningen ska ingå minst en fråga för varje mål i den förteckning över läroämnena som avses i 29 § 2 mom. och, om yrkeskompetensen utvidgas i enlighet med 2 mom. i denna paragraf, för varje mål för transportformen i fråga. Den som godkänns i provet får ett intyg över genomgången utbildning för grundläggande yrkeskompetens eller utbildning för grundläggande yrkeskompetens i snabbare tempo. Inom yrkesutbildningen kan en anteckning om genomförd utbildning också tas in i det betyg över avlagd examen som avses i 57 § i lagen om yrkesutbildning (531/2017).

Inom utbildningen för grundläggande yrkeskompetens ska iakttagas vad som i denna lag föreskrivs om utbildningens innehåll och genomförande. Om den som genomgår utbildning för grundläggande yrkeskompetens inte har körkort för det fordon som ska användas i körundervisningen, ska bestämmelserna om körkortsutbildning för motsvarande klass tillämpas vid körundervisningen.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om innehåll och genomförande av utbildning för grundläggande yrkeskompetens och det prov som ingår i utbildningen samt om anmälan till provet. Genom förordning av statsrådet får också bestämmelser utfärdas om lektionernas längd.

32 §

Uppnående av yrkeskompetens för lastbils- och bussförare genom avläggande av prov

Provet för grundläggande yrkeskompetens består av ett teoriprovet och ett praktiskt prov. Teoriprovet är tvådelat och ska uppfylla kraven i punkt 2.2 a i avsnitt 2 i bilaga I till direktivet om yrkeskompetens i vägtrafik.

I det praktiska provet ingår ett körprov. I samband med det bedöms i enlighet med punkt 1 i läroämnesförteckningen med beaktande av säkerhetsbestämmelserna graden av avancerad träning i rationell körning i olika trafiksituationer och trafikmiljöer som förare kan träffa på i sitt arbete. Körprovets längd är minst 90 minuter, av vilket högst en tredjedel kan genomföras med hjälp av en avancerad simulator eller på ett särskilt testområde, framför allt vid bedömningen av agerande, behärskande av fordonet, rationell körning och körning i svåra och varierande förhållanden. I det praktiska provet ingår dessutom en deluppgift där man bedömer den kompetens som den aktuella transportformen kräver, särskilt i fråga om punkterna 1.4–1.6, 3.2, 3.3 och 3.5 i läroämnesförteckningen som handlar om att kunna lasta fordonet och samtidigt uppfylla kraven på säkerhet och ett korrekt utnyttjande av fordonet, säkerställa passagerarnas säkerhet och bekvämlighet, förebygga brottslighet och människosmuggling samt förebygga fysiska risker och bedöma krissituationer. Längden på denna deluppgift är minst 30 minuter.

Den grundläggande yrkeskompetensen kan utvidgas till att gälla andra transportformer genom att man avlägger motsvarande praktiska prov och av teoriprovet de delar i läroämnesförteckningen som gäller transportformen och kompetensen i fråga.

Den som godkänns i provet får ett intyg över att ha avlagt provet för grundläggande yrkeskompetens. Inom yrkesutbildningen kan en anteckning om avlagt prov för grundläggande yrkeskompetens också tas in i det betyg över avlagd examen som avses i 57 § i lagen om yrkesutbildning.

Beroende på den yrkeskompetens som ska avläggas ska den lastbil eller buss som används i provet för grundläggande yrkeskompetens uppfylla kraven på provfordon enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG om körkort. Den som kör fordonet i körprovet i det praktiska provet ska ha körkort för fordonet. På körundervisningen vid avläggande av yrkeskompetens tillämpas 33 § 4 mom., om den som avlägger yrkeskompetensen inte har körkort för det fordon som används i undervisningen.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om provet för grundläggande yrkeskompetens och hur det ska genomföras samt om anmälan till provet.

Avläggande av yrkeskompetens för lastbils- och bussförare i samband med yrkesutbildning

Det teoriprov som ingår i utbildningen för grundläggande yrkeskompetens och provet för grundläggande yrkeskompetens kan avläggas stegvis under en yrkesutbildning som innefattar avläggande av en examen eller samlad kompetens enligt 1 § i lagen om en referensram för examina och övriga samlade kompetenser (93/2017). Utbildningen ska vara i minst sex månader och högst tre år.

Under den yrkesutbildning som avses i 1 mom. får ett fordon eller en fordonskombination framföras i Finland utan yrkeskompetens av en studerande som

1) har körrätt för det fordon eller den fordonskombination som framförs,

2) uppfyller kraven på minimiålder,

3) har ett godkännande av ett utbildningscentrum som godkänts för utbildning enligt 1 mom., som ger rätt att utan yrkeskompetens framföra fordonet eller fordonskombinationen för de transporter som utförs under utbildningen. Godkännandet ska bestyrkas med ett godkännandedokument som utbildningscentrumet utfärdar.

Godkännandedokumentet får avse transporter som utförs i Finland med undantag för Åland både under utbildningen och under loven mellan utbildningsperioderna. Närmare bestämmelser om godkännandet och om verksamheten som förare får utfärdas genom förordning av statsrådet.

I utbildningen för grundläggande yrkeskompetens som ges i samband med yrkesinriktad examensutbildning som avses i 3 § i lagen om yrkesutbildning ska iaktas av Utbildningsstyrelsen bestämda examensgrunder.

Fortbildning för lastbils- och bussförare

För att upprätthålla och komplettera yrkeskompetensen eller för att den ska träda i kraft på nytt ska en förare genomgå fortbildning. Kravet på fortbildning gäller också förare som på grundval av de hävdvunna rättigheter som avses i 29 § 1 mom. inte behöver avlägga grundläggande yrkeskompetens. I fortbildningen ska ingå undervisning i läroämnena som är viktiga i uppgiften som förare och som ingår i utbildningen för grundläggande yrkeskompetens samt undervisning om ett tryggt, ekonomiskt och miljövänligt körsätt. I undervisningen ska iaktas ett utbildningsprogram för fortbildning som fastställts av Transport- och kommunikationsverket.

Fortbildningen ska omfatta 35 timmar under en period på fem år. Över genomgången fortbildning ska ett intyg utfärdas. Om fortbildningen ges i flera avsnitt, ska ett intyg också utfärdas över ett avsnitt av fortbildningen som omfattar minst sju timmar utbildning.

En förare som har sin vanliga vistelseort i Finland eller som arbetar i Finland ska genomgå fortbildning enligt denna lag.

Närmare bestämmelser om fortbildningens innehåll, tidpunkten då den ska genomgå, hur den ska genomföras och övriga krav som gäller fortbildningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utbildningscentrum för lastbils- och bussförare

Vid godkännande av ett utbildningscentrum för utbildning för grundläggande yrkeskompetens och fortbildning iaktas bilaga I till direktivet om yrkeskompetens i vägtrafik.

Undervisnings- och kulturministeriet kan som utbildningscentrum godkänna en sökande som har ett sådant tillstånd att ordna examina och utbildning som avses i 22 § 1 mom.

i lagen om yrkesutbildning och om utbildningen ingår i den yrkesutbildning som ges vid utbildningscentrumet. Huvudstaben kan som utbildningscentrum godkänna en enhet vid Försvarsmakten som ordnar förarutbildning vid Försvarsmakten. Transport- och kommunikationsverket kan som utbildningscentrum godkänna andra än ovannämnda anordnare av yrkesutbildning och utbildningsanordnare som har tillstånd att hålla bilskola och ordna förarundervisning för erhållande av kör rätt för lastbil eller buss eller fordonskombinationer av dessa. Transport- och kommunikationsverket kan dessutom som ett utbildningscentrum som enbart ordnar fortbildning godkänna sådana andra företag, stiftelser eller sammanslutningar som med avseende på utbildningens art och omfattning har tillräckliga pedagogiska, yrkesmässiga och ekonomiska förutsättningar att ordna utbildningen. Bestämmelser om tillsynen över utbildningscentrumen finns i 193 § i denna lag.

I ansökan ska det beskrivas hur utbildningscentrumet och den utbildning som ges där uppfyller kraven. Godkännandet ges tills vidare, dock högst för den tid under vilken utbildningsanordnaren med stöd av ett i 2 mom. avsett tillstånd att ordna examina och utbildning har rätt att ordna yrkesutbildning. Om det sker ändringar i de uppgifter som enligt den myndighet som godkänt utbildningscentrumet krävs för ett godkännande, ska utbildningscentrumet omedelbart informera den myndighet som godkänt utbildningscentrumet om detta.

Närmare bestämmelser om kraven på utbildningscentrumen och om de uppgifter som ska lämnas i ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

36 §

Undervisningspersonal och undervisningsmaterial vid utbildningscentrumen för lastbils- och bussförare

Ett utbildningscentrum ska ha tillräcklig undervisningspersonal med hänsyn till verksamhetens omfattning, en föreståndare som ansvarar för undervisningen samt ändamålsenligt undervisningsmaterial och ändamålsenliga lokaler. Ett utbildningscentrums ansvariga föreståndare ska styra, övervaka och utveckla undervisningen och utbildningen och också i övrigt faktiskt sköta de uppgifter som ingår i uppdraget.

Lärarna ska ha de kunskaper i undervisning och pedagogik som undervisningsuppgiften förutsätter samt tillräcklig kännedom om branschen. Körlärare och föreståndare som ansvarar för undervisningen ska vid utbildning för grundläggande yrkeskompetens ha behörighet för körundervisning för erhållande av kör rätt för fordon av motsvarande klass som de fordon som används i undervisningen samt erfarenhet av branschen som skaffats genom verksamhet som förare eller körlärare. Utbildningscentrumet ansvarar för att undervisningspersonalen har den kännedom om undervisningssektorn och branschen och lagstiftningen inom den som undervisningsverksamheten förutsätter.

Den som studerar i en sådan utbildning som avses i 84 § 4 mom. i körkortslagen (386/2011) får vara lärare i utbildning för grundläggande yrkeskompetens, om

1) undervisningen ingår i utbildningen för en examensdel i en förberedande utbildning för en specialyrkesexamen för trafiklärare som ger rätt att arbeta som utbildare för yrkeskompetens inom transportbranschen,

2) studeranden har tillstånd för undervisningspraktik enligt 91 § i körkortslagen och uppfyller de övriga kraven för undervisningspraktik.

De fordon som används vid körundervisningen ska motsvara den yrkeskompetens som avläggs och uppfylla de krav som föreskrivs i 32 § 5 mom.

Närmare bestämmelser om behörighetsvillkor för föreståndare som ansvarar för undervisningen, för dem som bedömer prov och för lärare samt om de fordon och det övriga undervisningsmaterial som ska användas inom utbildningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Anordnare och bedömare av prov för lastbils- och bussförarens yrkeskompetens

Den som ordnar prov för yrkeskompetens i vägtrafik ska vara tillförlitlig och solvent och ha tillräckliga yrkeskunskaper och tillräckliga ekonomiska och andra förutsättningar för att ordna sådana prov som avses i denna lag och i direktivet om yrkeskompetens i vägtrafik. Den som ordnar prov ska ha en föreståndare som ansvarar för proven och som styr, övervakar och utvecklar provverksamheten och även i övrigt faktiskt sköter de uppgifter som ingår i uppdraget, med hänsyn till verksamhetens omfattning ha tillräckligt med personal som utför bedömningarna samt fordon som uppfyller kraven i 32 § 5 mom. och övriga lämpliga redskap och lokaler som behövs vid examination.

Den som bedömer prov ska vara tillförlitlig och insatt i bedömning och i grunderna för de prov som ska bedömas och ha de kunskaper och den yrkesskicklighet som behövs för uppgiften och som förvärvats genom lämplig utbildning eller arbetserfarenhet. Den som ordnar prov svarar för att bedömaren har nödvändig behörighet. Den föreståndare som har ansvar för ett prov ska vara insatt i bedömning och i grunderna för de prov som ordnas och ha de kunskaper och den yrkesskicklighet som behövs för uppgiften och som förvärvats genom lämplig utbildning eller arbetserfarenhet.

Som anordnare av prov kan på ansökan godkännas ett företag, en stiftelse eller någon annan sammanslutning. I ansökan ska beskrivas provet, hur det ska genomföras och bedömningsprinciperna. Provet ska ordnas på det sätt som anges i ansökan och enligt godkännandet och villkoren för detta. Den godkännande myndigheten ska omedelbart informeras om ändringar som gäller ordnandet av provet. Om kraven på godkännande inte längre uppfylls, bestämmelserna som gäller provet inte iaktas eller provet i övrigt inte ordnas på lämpligt sätt, kan den som ordnar provet få en anmärkning eller en varning samt en uppmaning att avhjälpa observerade brister inom utsatt tid. Om uppmaningen inte iaktas, kan godkännandet återkallas.

Med avvikelse från 3 mom. ovan kan proven ordnas också vid ett utbildningscentrum som godkänts av undervisnings- och kulturministeriet inom ramen för yrkesinriktad förarutbildning eller vid Försvarsmakten i samband med Försvarsmaktens förarutbildning. I fråga om dem som ordnar prov enligt denna paragraf och godkännandet av dem, utnämningen av bedömare, utfärdande av intyg och övervakningen av prov svarar en myndighet som fastställts i 193 § i denna lag.

Den som bedömer prov kan inte, förutom i fråga om yrkesinriktad förarutbildning eller Försvarsmaktens förarutbildning enligt 4 mom., ge utbildning vid ett utbildningscentrum enligt denna lag. Närmare bestämmelser om prov, hur de genomförs och ordnas och om uppgifterna och behörighetskraven för bedömarna och den föreståndare som ansvarar för proven får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Förvaring av dokument som gäller lastbils- och bussförarens utbildning

Utbildningscentrumet ska förvara de dokument som gäller ordnandet av fortbildning och dem som genomgått fortbildning så länge intyget över genomgången fortbildning kan användas för att ansöka om ett yrkeskompetensbevis eller en anteckning om yrkeskompetens i körkortet. Därefter ska personuppgifterna om dem som genomgått utbildningen utplånas. Uppgifter får för behandlingen av ett ansökningsärende lämnas till den som beviljar yrkeskompetensbevis eller körkortstillstånd.

Den som ordnar prov ska förvara alla prov som den har ordnat och, om bara delar av ett prov har avlagts, de dokument som gäller delarna.

Närmare bestämmelser om förvaringstiderna för de dokument som avses i denna paragraf får utfärdas genom förordning av statsrådet.

39 §

Påvisande av lastbils- och bussförarens yrkeskompetens

Yrkeskompetens påvisas med en anteckning om yrkeskompetens som görs i ett yrkeskompetensbevis för förare eller i körkortet. Uppgifter om yrkeskompetens ingår i det trafik- och transportregister som avses i 216 §.

Yrkeskompetensen är i kraft i fem år från utfärdandet av det intyg som avses i 31 § 3 mom. eller 32 § 4 mom. eller från utfärdandet av det intyg över genomgången fortbildning för fortsatt yrkeskompetens som avses i 34 § 2 mom. eller från utfärdandet av föregående anteckning om yrkeskompetens.

Ett yrkeskompetensbevis eller en anteckning i körkortet förutsätter att yrkeskompetensen har förvärvats eller upprätthållits enligt 29 § 1 mom. och att sökanden har giltig körkort i Finland. Ansökan görs hos Transport- och kommunikationsverket. En ansökan om anteckning i körkortet görs med iakttagande av det som föreskrivs i körkortslagen.

Föraren ska medföra ett sådant dokument som avses i 1 mom. vid körning och på begäran visa upp det för polisen eller någon annan trafikövervakare. Polisen eller Tullen får avbryta körningen om dokumentet inte medförs och yrkeskompetensen inte kan styrkas på något annat sätt i enlighet med 1 mom. Fortsatt körning får tillåtas om förarens identitet kan styrkas på tillförlitligt sätt. Föraren kan åläggas att styrka sin kompetens för polisen inom en utsatt tid.

Närmare bestämmelser om anteckning av de tidsfrister som avses i 2 mom. och det förfarande som tillämpas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §

Särskilda bestämmelser om påvisande av lastbils- och bussförarens yrkeskompetens

Yrkeskompetensbevis för förare ska följa modellen i bilaga II till direktivet om yrkeskompetens i vägtrafik.

Innan ett yrkeskompetensbevis enligt 1 mom. lämnas ut, kan en förare av särskilda skäl och för en bestämd tid ges ett temporärt dokument som bevis över yrkeskompetensen. Ett temporärt dokument godkänns som bevis på yrkeskompetens endast i Finland med undantag för Åland.

Ett yrkeskompetensbevis för förare postas till sökanden med iakttagande av bestämmelserna i körkortslagen om sändande av körkort per post.

Närmare bestämmelser om de anteckningar som påvisar yrkeskompetens, om utfärdande av temporära dokument och om ansökan om yrkeskompetensbevis får utfärdas genom förordning av statsrådet.

41 §

Erkännande av dokument över yrkeskompetens som har utfärdats i andra EES-stater eller i landskapet Åland

Innehavare av dokument som utfärdats i någon annan EES-stat än Finland eller i landskapet Åland och som överensstämmer med 40 § 1 mom. får framföra lastbil eller buss i Finland. Bestämmelser om ömsesidigt erkännande av körkort och anteckningarna i dem finns i körkortslagen.

En i 27 § 1 mom. avsedd medborgare i ett annat land som är anställd hos ett företag i en annan EES-stat eller som ett sådant företag anlitar som förare kan styrka sin yrkeskompetens med ett förartillstånd enligt EU:s förordning om tillstånd för godstrafik som utfärdats av den EES-staten, under förutsättning att den EES-stat som utfärdat tillståndet inte förutsätter att förarens yrkeskompetens styrks med något annat dokument.

Bestämmelser om ersättande av yrkeskompetensbevis som utfärdats i någon annan EES-stat än Finland eller i landskapet Åland med ett yrkeskompetensbevis för förare enligt denna lag eller med en anteckning i körkortet enligt denna lag samt närmare bestämmelser om det förartillstånd som avses i 2 mom. och hur det används för att påvisa yrkeskompetens får utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 kap.

Viss social lagstiftning om vägtransporter och arbetstid för förare

42 §

Definitioner gällande den sociala lagstiftningen om vägtransporter

I detta kapitel avses med

10) *förare som är egenföretagare* en person som deltar i utövande av sådan transportverksamhet i vägtrafik som hör till tillämpningsområdet för kör- och vilotidsförordningen eller för AETR-överenskommelsen, som inte står i anställningsförhållande och vars huvudsakliga yrkesverksamhet består i att utföra person- eller godstransporter på väg på det sätt som avses i EU:s förordning om tillstånd för godstrafik eller i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006, nedan *EU:s förordning om internationell busstrafik*, med stöd av ett gemenskapstillstånd eller med stöd av ett tillstånd enligt 3 §, och

- a) som arbetar för egen räkning,
- b) som är fri att organisera sin yrkesverksamhet,
- c) vars inkomster är direkt beroende av den rörelsevinst som görs, och
- d) som är fri att, självständigt eller i samarbete med andra transportföretagare, ha affärsförbindelser med kunder,

43 §

Förordningar gällande den sociala lagstiftningen om vägtransporter

44 §

Utfärdande av färdskrivarkort

45 §

Förarens skyldigheter i samband med användningen av färdskrivare

46 §

Arbetsgivarens och företagets skyldigheter i samband med användningen av färdskrivare

371/2019

47 §

Behandlingen av färdskrivarens uppgifter vid företaget

48 §

Behandlingen av den digitala färdskrivarens uppgifter vid verkstaden

49 §

Maximal veckoarbetstid för förare som är egenföretagare

50 §

Nattarbete för förare som är egenföretagare

51 §

Raster för förare som är egenföretagare

52 §

Arbetstidsbokföringen för förare som är egenföretagare

En förare som är egenföretagare ska ha ett arbetstidsregister eller någon annan tillförlitlig rapport från de två föregående åren som ger information om arbetstider och raster enligt denna lag samt, om genomsnittlig arbetstid används, den referensperiod under vilken arbetstiden utjämnas till en veckoarbetstid på 48 timmar. Av arbetstidsregistret eller rapporten ska också de undantag som avses i 49 § 2 mom. och 50 § 2 mom. och motiven till dem framgå.

5 kap.

Marknaden för järnvägstrafik

53 §

Förutsättningar för bedrivande av järnvägstrafik

54 §

Förutsättningar för beviljande av koncession för järnvägstrafik

Transport- och kommunikationsverket ska bevilja ett i Finland etablerat järnvägsföretag koncession för järnvägstrafik, om

5) sökanden har lämnat alla uppgifter som avses i denna paragraf och i 53 § 3 mom. för bedömning av förutsättningarna.

55 §

Gott anseende, yrkesmässig kompetens och solvens inom järnvägstrafiken

Den som har utsetts att sköta uppgifter inom den operativa ledningen uppfyller inte kravet på gott anseende enligt 54 § 3 punkten, om han eller hon under de senaste fem åren har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren till bötesstraff för allvarligt brott mot bestämmelser eller föreskrifter om anställningsförhållanden eller gällande kollektivavtal, näringsutövning, bokföring, skuldförhållanden, bedrivande av trafik eller trafiksäkerhet och gärningen visar att personen är uppenbart olämplig att bedriva järnvägstrafik. Detta gäller också brott mot tullbestämmelser, om sökanden har för avsikt att bedriva internationell järnvägstrafik.

Sökanden uppfyller kravet på yrkesmässig kompetens enligt 54 § 2 punkten, om sökanden i den utsträckning som ansökan förutsätter har kunskaper och erfarenhet av att under säkra former bedriva och övervaka järnvägstrafik.

Sökanden uppfyller inte solvenskravet enligt 54 § 4 punkten, om

1) sökanden eller den som har utsetts att sköta uppgifter inom den operativa ledningen har försatts i konkurs eller meddelats näringsförbud enligt lagen om näringsförbud (1059/1985),

2) den som har utsetts att sköta uppgifter inom den operativa ledningen har ansökt om skuldsanering enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993), eller om

3) sökanden har obetalda skatter eller lagstadgade socialavgifter som förfallit till betalning och som uppgår till betydande belopp och har orsakats av verksamheten.

56 §

Beviljande av koncession för järnvägstrafik

57 §

Giltighet för en koncession för järnvägstrafik och ändringar i den

58 §

Beredskapsskyldighet inom järnvägstrafiken

Järnvägsoperatörer ska förbereda sig för störningar under normala förhållanden och för undantagsförhållanden och se till att verksamheten fortgår så störningsfritt som möjligt också under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen och vid störningar under normala förhållanden. De ska på det sätt som deras verksamhet kräver delta i beredskapsplanering och på förhand förbereda verksamhet som bedrivs under undantagsförhållanden och vid störningar under normala förhållanden.

En järnvägsoperatör ska göra upp en beredskapsplan och därvid beakta synpunkterna bland olika aktörer i järnvägssystemet.

Beredskapsplanen ska dessutom innehålla information om hurdan assistans järnvägsföretaget erbjuder passagerare enligt artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer, i händelse av en allvarlig störning i trafiktjänsterna.

Närmare bestämmelser om den beredskap för störningar under normala förhållanden och för undantagsförhållanden som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessutom får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare tekniska fö-

reskrifter om det närmare innehållet i och uppgörandet av den i 2 mom. avsedda beredningsplanen.

6 kap.

Bedrivande av spårbunden stadstrafik

59 §

Spårbunden stadstrafik

60 §

Krav på utövare av spårbunden stadstrafik

61 §

Gott anseende, yrkesmässig kompetens och solvens inom den spårbundna stadstrafiken

Den som har utsetts att sköta uppgifter inom den operativa ledningen uppfyller inte kravet på gott anseende enligt 60 § 3 punkten, om han eller hon under de senaste fem åren har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren till bötesstraff för allvarligt brott mot bestämmelser eller föreskrifter om anställningsförhållanden, näringsutövning, bokföring, skuldförhållanden, bedrivande av trafik eller trafiksäkerhet och gärningen visar att personen är uppenbart olämplig att sköta uppgifter inom trafikutövarens operativa ledning.

Den som har utsetts att sköta uppgifter inom den operativa ledningen uppfyller kravet på yrkesmässig kompetens enligt 60 § 3 punkten, om han eller hon i den utsträckning som den verksamhet som ska bedrivas förutsätter har kunskaper och erfarenhet av att under säkra former bedriva och övervaka trafiken.

Trafikutövaren uppfyller inte solvenskravet enligt 60 § 5 punkten, om

- 1) trafikutövaren eller den som har utsetts att sköta uppgifter inom den operativa ledningen har försatts i konkurs eller meddelats näringsförbud enligt lagen om näringsförbud,
- 2) den som har utsetts att sköta uppgifter inom den operativa ledningen har ansökt om skuldsanering enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner, eller om
- 3) trafikutövaren har obetalda skatter eller lagstadgade socialavgifter som förfallit till betalning och som uppgår till betydande belopp och har orsakats av verksamheten.

62 §

Skyldighet för utövare av spårbunden stadstrafik att göra en anmälan om sin verksamhet

En anmälan om bedrivande av spårbunden stadstrafik ska innehålla trafikutövarens namn och fullständiga kontaktuppgifter. Dessutom ska trafikutövaren i sin anmälan påvisa att kraven enligt 60 § uppfylls. Anmälan ska göras senast tre månader innan verksamheten inleds.

63 §

Ansvar för utövare av spårbunden stadstrafik

371/2019

64 §

Säkerhetsstyrningssystem inom spårbunden stadstrafik

65 §

Behörighetskrav och läkarundersökning för förare inom spårbunden stadstrafik

66 §

Beredskapsskyldighet inom den spårbundna stadstrafiken

Utövare av spårbunden stadstrafik ska förbereda sig för störningar under normala förhållanden och för undantagsförhållanden och se till att verksamheten fortgår så störningsfritt som möjligt också under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen och vid störningar under normala förhållanden. De ska på det sätt som deras verksamhet kräver delta i beredskapsplanering och på förhand förbereda verksamhet som bedrivs under undantagsförhållanden och vid störningar under normala förhållanden.

En utövare av spårbunden stadstrafik ska göra upp en beredskapsplan och därvid beakta särdragen i spårbunden stadstrafik och aktörernas synpunkter.

Närmare bestämmelser om den beredskap för störningar under normala förhållanden och för undantagsförhållanden som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessutom får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om det närmare innehållet i och uppgörandet av den i 2 mom. avsedda beredskapsplanen.

7 kap.

Behörighet inom järnvägstrafiken

67 §

Tillämpningsområde för bestämmelserna om behörighet inom järnvägstrafiken

68 §

Järnvägsoperatörens ansvar för att kraven gällande förare uppfylls

69 §

Tillstånd som krävs av förare inom järnvägstrafiken

70 §

Beviljande av tillstånd för förare inom järnvägstrafiken

71 §

Giltighet för tillstånd för förare inom järnvägstrafiken och förnyande av tillstånd

72 §

Medicinska krav på förare inom järnvägstrafiken

73 §

Krav på psykisk lämplighet för förare inom järnvägstrafiken

74 §

Läkarundersökningar av förare inom järnvägstrafiken

Förare ska genomgå läkarundersökningar som uppfyller kraven i bilaga II till lokförardirektivet minst vart tredje år till 55 års ålder och därefter varje år, om inte en järnvägsläkare kräver att undersökningarna ska göras oftare. En läkarundersökning ska också alltid göras om det finns skäl att misstänka att en förares hälsotillstånd inte uppfyller kraven enligt 72 §.

75 §

Psykisk lämplighet för förare inom järnvägstrafiken

76 §

Kompletterande intyg för förare inom järnvägstrafiken

Utöver ett tillstånd enligt 69 § ska en förare ha ett kompletterande intyg som styrker vilken rullande materiel föraren får framföra och på vilket bannät. Ett kompletterande intyg i kategori A berättigar föraren att trafikera vid växelarbete och ett kompletterande intyg i kategori B att trafikera i tågtrafik.

77 §

Beviljande av kompletterande intyg

78 §

Det kompletterande intygets giltighet och ikrafthållande av det

371/2019

79 §

Återkallande av kompletterande intyg eller begränsning av dess omfattning

80 §

Undantag från kravet på kompletterande intyg

81 §

Register över kompletterande intyg

En järnvägsoperatör ska föra ett register över de kompletterande intyg operatören utfärdar. I registret över kompletterade intyg ska järnvägsoperatören föra in

2) uppgifter om sådana utbildningar och godkänt avlagda prov som avses i 77 § 1 mom. samt om intyg över avlagda prov, samt

82 §

Järnvägsoperatörens rätt att få information för registret över kompletterande intyg

En läroanstalt och en examinator ska trots sekretessbestämmelserna lämna järnvägsoperatören för registret över kompletterande intyg behövliga uppgifter när en förare har genomgått den utbildning som krävs för kompletterande intyg eller avlagt ett prov enligt 78 § 2 mom.

83 §

Användning av uppgifter i registret över kompletterande intyg och lagringstid

84 §

Utlämnande av uppgifter ur registret över kompletterande intyg

Uppgifter enligt 82 § och denna paragraf får också lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form enligt överenskommelse med den personuppgiftsansvarige. Innan den tekniska anslutningen öppnas ska mottagaren visa att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

85 §

Konkurs för den som för registret över kompletterande intyg

Den som ansvarar för att uppgifterna i registret över kompletterande intyg bevaras ska bevara registeruppgifterna i enlighet med 83 §.

371/2019

86 §

Kompletterande intyg som beviljats i Sverige

87 §

Anmälningar som gäller anställningsförhållanden för förare inom järnvägstrafiken

8 kap.

Förarutbildning inom järnvägstrafiken

88 §

Krav på utbildning för förare inom järnvägstrafiken

En förare som avses i 67 § ska för att få allmän och yrkesmässig kompetens genomgå de utbildningar som krävs för tillstånd och kompletterande intyg. Dessutom krävs det att en examinator har bedömt de prov som krävs för uppgiften som förare med godkänt resultat.

89 §

Prov för förare inom järnvägstrafiken

Sedan en sådan utbildning som avses i 88 § har slutförts ska föraren med godkänt resultat avlägga prov för att fastställa att föraren har de kunskaper och färdigheter som uppgiften förutsätter. Proven ska examineras av en examinator som har godkänts för uppgiften.

Transport- och kommunikationsverket fastställer de prov som ska avläggas för att få tillstånd och förordnar de examinatore som ska anlitas vid proven. Transport- och kommunikationsverket ska beskriva förfarandet för fastställandet av prov och förordnande av examinatore när verket offentliggör det förfarande som ska iaktas vid beviljande av tillstånd enligt 70 § 4 mom.

Järnvägsoperatören fastställer de prov som ska avläggas för kompletterande intyg och förordnar de examinatore som ska anlitas vid proven. Järnvägsoperatören ska beskriva förfarandet för fastställandet av prov och förordnande av examinatore när operatören fastställer det förfarande som ska iaktas vid beviljande av kompletterande intyg enligt 77 § 1 mom. Förarens förmåga att arbeta som förare ska bedömas genom ett körprov som utförs på bannätet. Dessutom kan förarens förmåga att hantera avvikande situationer och funktionsstörningar och andra motsvarande förmågor mätas med hjälp av simulator. I fråga om kompletterande intyg för bannät i Finland får endast en examinator som Transport- och kommunikationsverket har godkänt examinera det prov som gäller kännedomen om bannätet, inklusive kännedom om rutter och trafikregler.

90 §

Godkännande av läroanstalter inom järnvägstrafiken

371/2019

91 §

Skyldigheter för läroanstalter inom järnvägstrafiken

92 §

Ordnanande av handledning som ingår i utbildning av förare inom järnvägstrafiken

93 §

Godkännande av examinator för förare inom järnvägstrafiken

9 kap.

Sjöfart på Finlands vattenområden

94 §

Rätt att bedriva sjöfart på Finlands vattenområden

95 §

Undantag som gäller cabotage

Transport- och kommunikationsverket beviljar tillstånd för handelssjöfart med utländskt fartyg enligt 94 §, om inget fartyg som seglar under Finlands eller någon annan EU-medlemsstats flagg skäligen kan fås för ändamålet och

- 1) det är fråga om trafik mellan landskapet Åland och någon annan del av Finland, eller
 - 2) det finns särskilda skäl till att använda det utländska fartyget i Finland.
-

Genom förordning av statsrådet kan enligt avtal med en främmande stat och under förutsättning av ömsesidighet föreskrivas att fartyg från den främmande staten har rätt att utan ett i 1 mom. avsett tillstånd bedriva i 94 § angiven handelssjöfart, antingen helt och hållet eller till de delar som bestäms i avtalet.

10 kap.

Behörighet för fartygspersonal

96 §

Tillämpningsområde för bestämmelserna om behörighet för fartygspersonal

Detta kapitel tillämpas dock inte på fartygspersonal på

- 1) Försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets fartyg som inte huvudsakligen används i allmän trafik för transport av passagerare eller last,

2) räddningsverkens, polisens eller Tullens fartyg till den del myndigheten i fråga använder ett utbildningssystem som Transport- och kommunikationsverket har godkänt enligt 117 §,

3) fritidsbåtar,

4) fartyg med en längd på högst 10 meter som används inom industrianläggningars klart avskilda uppdämningsbassänger,

5) fartyg med en längd på högst 10 meter som inte används i allmän trafik för transport av passagerare, för reguljär transport av last eller för bogsering, med undantag för hyresbåtar som hyrs ut bemannade,

6) fartyg som används i sådan frivillig sjöräddningsverksamhet som inte utgör kommersiell verksamhet och vars besättning är utbildad för att sköta eftersöknings- och räddningsuppgifter inom sjöräddningstjänsten,

7) mudderverk utan eget framdrivningsmaskineri.

97 §

Definitioner gällande behörighet för fartygspersonal

98 §

Behörighetsbrev, certifikat över specialbehörighet och kompetensbevis för fartygspersonal

99 §

Behörighetskrav för befälhavare på lastfartyg och passagerarfartyg

100 §

Behörighet för maskinbefäl på ångfartyg och motorfartyg

101 §

Behörighetskrav för maskinchef på lastfartyg och passagerarfartyg

102 §

Behörighetskrav för förare av hyresbåt som hyrs ut bemannad

103 §

Behörighetskrav för befäl på fiskefartyg

371/2019

104 §

Behörighetskrav för radiooperatörer

105 §

Befälhavarens minimiålder

106 §

Tillämpning av EU:s lagstiftning om behörighet som krävs på inre vattenvägar

107 §

Behörighetskrav och utfärdande av behörighetsbrev och certifikat över specialbehörighet för fartygspersonal

Transport- och kommunikationsverket utfärdar på ansökan behörighetsbrev och certifikaten över specialbehörighet och för in uppgifter om dem i trafik- och transportregistret. Transport- och kommunikationsverket utfärdar dessutom behörighetsbevis enligt 104 § i enlighet med det internationella radioreglemente som utgör bilaga till konventionen om Internationella teleunionen (ITU) (FördrS 94/1996).

För erhållande av behörighetsbrev och certifikat över specialbehörighet förutsätts det dessutom att Transport- och kommunikationsverket har godkänt utbildningsanordnaren och den utbildning som getts såsom avses i 114 och 116 §.

108 §

Specialutbildning för fartygspersonal

En däcksmann ska ha däcksmans utbildning och den som arbetar ombord på ett fiskefartyg ska ha genomgått säkerhetsutbildning.

109 §

Giltighetstid för och förnyande av behörighetsbrev och certifikat över specialbehörighet för fartygspersonal

110 §

Erkännande av behörighetsbrev eller certifikat över specialbehörighet enligt STCW-konventionen som utfärdats av en behörig myndighet i en annan stat

Transport- och kommunikationsverket utfärdar på skriftlig ansökan ett sådant i 98 § avsett kompetensbevis som visar att verket erkänner ett behörighetsbrev eller ett certifikat över specialbehörighet som utfärdats av en behörig myndighet i en annan stat. Med kom-

petensbeviset bekräftas att innehavaren av behörighetsbrevet kan arbeta ombord på ett finskt fartyg som befälhavare, överstyrman, styrman, maskinchef, första maskinmästare eller i en annan maskinmästar- eller elmästarbefattning eller sköta lastoperationer på tankfartyg.

111 §

Arbete på fartyg medan en ansökan om kompetensbevis behandlas

112 §

Erkännande av andra behörighetsbrev än sådana som överensstämmer med STCW-konventionen

113 §

Förvaring och uppvisande av fartygspersonals certifikat och dokument

11 kap.

Godkännande av utbildningsanordnare och utbildningar inom sjöfarten

114 §

Godkännande av utbildningsanordnare inom sjöfarten

Sådan utbildning inom sjöfarten som leder till ett behörighetsbrev, ett certifikat över specialbehörighet eller ett skriftligt bevis över en sjöfartsutbildning enligt STCW-konventionen som Transport- och kommunikationsverket beviljar, eller någon annan sjöfartsutbildning enligt STCW-konventionen för vilken utbildningsanordnaren enligt konventionen ska godkännas, får endast ges av en utbildningsanordnare som Transport- och kommunikationsverket har bedömt och godkänt i enlighet med den konventionen. Transport- och kommunikationsverket får bara av särskilda skäl bedöma och godkänna andra utbildningsanordnare än sådana som har verksamhet i Finland.

Utbildningsanordnaren ska ansöka om godkännande hos Transport- och kommunikationsverket. Verket bedömer om utbildningsanordnaren uppfyller kraven enligt STCW-konventionen, eller i de fall som avses i 3 mom. kraven enligt 115 §. Utifrån bedömningen godkänner verket de utbildningsanordnare som uppfyller kraven. Bedömningen kan innefatta en bedömning av de lokaler och den utrustning som används för utbildningen.

Transport- och kommunikationsverket kan av särskilda skäl godkänna också en utbildningsanordnare med verksamhet i Finland som ger sådan utbildning som leder till ett behörighetsbrev, ett certifikat över specialbehörighet eller ett skriftligt bevis över en sjöfartsutbildning som inte överensstämmer med STCW-konventionen. Av särskilda skäl kan som utbildningsanordnare enligt detta moment godkännas också någon annan utbildningsanordnare än en sådan som har verksamhet i Finland.

371/2019

115 §

Förutsättningar för att godkänna anordnare av utbildning som inte överensstämmer med STCW-konventionen

En i 114 § 3 mom. avsedd utbildningsanordnare som godkänns av särskilda skäl ska ha

116 §

Godkännande av utbildning inom sjöfarten

Transport- och kommunikationsverket godkänner på ansökan utbildningar som uppfyller kraven i STCW-konventionen och av särskilda skäl andra utbildningar inom sjöfarten som leder till ett behörighetsbrev, ett certifikat över specialbehörighet eller ett skriftligt bevis över en sjöfartsutbildning. Godkännandet av utbildningen gäller utbildningens innehåll och utbildningsarrangemangen. En utbildning ska godkännas innan den inleds.

117 §

Godkännande av räddningsverkens, polisens och Tullens utbildningssystem

Transport- och kommunikationsverket godkänner på ansökan räddningsverkens, polisens och Tullens utbildningssystem. Godkännandet av utbildningen gäller utbildningens innehåll och utbildningsarrangemangen.

För att ett utbildningssystem ska godkännas förutsätts det att den myndighet som avses i 1 mom. har

- 1) en detaljerad skriftlig utbildningsplan, som innefattar de förfaranden och det innehåll som behövs för att kompetenskraven ska uppfyllas, och
- 2) den utrustning som utbildningen förutsätter.

Beslutet om godkännande kan förenas med villkor som gäller fartygets längd, den last eller de maskiner som fartyget transporterar och fartområde. Om utbildningen eller verksamheten ändras väsentligt, ska en ny ansökan om godkännande göras.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet och om vilka dokument som ska bifogas ansökan.

118 §

Bedömning av utbildning och utbildningsanordnare inom sjöfarten

Transport- och kommunikationsverket får utvärdera de utbildningsanordnare och den utbildning som verket godkänt. Vid utvärderingen kontrolleras att utbildningen och utbildningsarrangemangen motsvarar kraven enligt 114–117 §.

119 §

Anmälningsplikt för utbildningsanordnare inom sjöfarten

En godkänd utbildningsanordnare ska omedelbart informera Transport- och kommunikationsverket om väsentliga ändringar i de uppgifter som getts i en ansökan enligt 114 eller 116 § eller som sökanden annars gett.

Tillståndspliktig flygverksamhet

120 §

Definitioner gällande flygverksamhet

121 §

Luftrafik

122 §

Luftrafik på flygrutter inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med start- eller slutpunkt i Finland

123 §

Regelbunden luftrafik mellan Finland och tredjeländer

Om inte något annat följer av 124 §, krävs för sådan regelbunden luftrafik som avses i luftrafikförordningen mellan Finland och ett tredjeland att

- 1) luftrafikföretaget har en operativ licens enligt 121 § och är etablerat i Finland,
- 2) luftrafikföretaget är ett bolag som utsetts av ett tredjeland och som uppfyller de villkor för bedrivande av trafik som ställts i luftfartsavtalet mellan Finland och tredjelandet i fråga, eller
- 3) luftrafikföretaget är ett bolag som utsetts av ett tredjeland, har ett av en myndighet i det landet beviljat tillstånd som motsvarar en deklARATION och ett certifikat enligt artikel 30.1 i EASA-förordningen som berättigar till att bedriva trafik med luftfartyg, nedan *drifttillstånd*, och uppfyller de krav på flygbolag i tredjeländer som uppställs i denna lag och i Europeiska unionens förordningar samt att kommunikationsministeriet anser att det med tanke på trafikpolitiken i Finland är motiverat att bevilja tillstånd.

124 §

Utdelning av begränsade luftrafikrättigheter

125 §

Icke-regelbunden luftrafik mellan Finland och tredjeländer

Ett luftrafikföretag som innehar en operativ licens som beviljats i en EES-stat får flyga enstaka flygningar eller en flygserie med flera flygningar (*icke-regelbunden luftrafik*) mellan Finland och tredjeländer utan något särskilt tillstånd. Om ett luftrafikföretag som bedriver regelbunden trafik enligt 123 § kräver det, kan Transport- och kommunikationsverket dock förbjuda bedrivande av icke-regelbunden luftrafik, om det medför sådana ekonomiska olägenheter för det berörda luftrafikföretagets verksamhet som inte kan be-

traktas som obetydliga, och om det lufttrafikföretag som bedriver icke-regelbunden lufttrafik med sin verksamhet kringgår begränsningarna för regelbunden lufttrafik.

Transport- och kommunikationsverket kan vägra bevilja tillstånd om det finns anledning att misstänka att

- 1) sökanden inte förmår bedriva trafiken med yrkesskicklighet och på ett betryggande sätt,
- 2) sökanden inte har tillräcklig ansvarsförsäkring för skador vid luftfart,
- 3) sökanden med hjälp av ett tillstånd försöker kringgå de krav på bedrivande av regelbunden lufttrafik som föreskrivs i 123 och 124 §, eller
- 4) sökandens hemstat inte i sin tur skulle bevilja ett finskt lufttrafikföretag tillstånd.

126 §

Lufttrafik över finskt territorium

127 §

Bruksflygtillstånd

128 §

Tillstånd för fjärrstyrd flygverksamhet

129 §

Beredskapsskyldighet inom lufttrafiken

En innehavare av ett i Finland beviljat drifttillstånd eller den som lämnat en driftdeklARATION till Finland ska förbereda sig för störningar under normala förhållanden och för undantagsförhållanden och se till att verksamheten fortgår så störningsfritt som möjligt också under sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen och vid störningar under normala förhållanden. De ska på det sätt som deras verksamhet kräver delta i beredskapsplanering och på förhand förbereda verksamhet som bedrivs under undantagsförhållanden och vid störningar under normala förhållanden.

En i 1 mom. avsedd innehavare av drifttillstånd ska göra upp en beredskapsplan och därvid beakta särdragen i lufttrafik och aktörernas synpunkter.

Närmare bestämmelser om den beredskap för störningar under normala förhållanden och för undantagsförhållanden som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessutom får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare tekniska föreskrifter om det närmare innehållet i och uppgörandet av den i 2 mom. avsedda beredskapsplanen.

371/2019

13 kap.

Behörigheter och utbildning för flygande personal

130 §

Piloter, kabinbesättning och piloter för fjärrstyrda luftfartyg

131 §

Beviljande av persontillstånd för luftfart

Transport- och kommunikationsverket beviljar på ansökan ett tillstånd som avses i 130 § om sökanden i fråga om ålder, hälsotillstånd, kunskaper, skicklighet, utbildning och erfarenhet uppfyller behörighetskraven för certifikatet i fråga. Verket inför uppgifter om tillstånd i trafik- och transportregistret och utfärdar de certifikat och intyg som behövs för att styrka tillståndet. Ett medicinskt intyg kan dock beviljas av en flygläkare, ett flygmedicinskt centrum eller Transport- och kommunikationsverket. Medicinska rapporter för kabinbesättning beviljas av en företagsläkare, en flygläkare eller ett flygmedicinskt centrum som Transport- och kommunikationsverket godkânt.

132 §

Medicinskt intyg inom lufttrafiken

133 §

Utländska persontillstånd inom lufttrafiken

134 §

Flygelev

135 §

Utbildning för flygande personal

AVDELNING III

TRAFIKSTYRNING OCH TRAFIKLEDNING

1 kap.

Vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster

136 §

Ordnanande av vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster

Vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster kan tillhandahållas på statens landsvägsnät, gator som förvaltas av kommuner och på enskilda vägar. I egenskap av väghållare ansvarar Trafikledsverket för att trafikstyrnings- och trafikledningstjänsterna på det landsvägsnät som verket förvaltar ordnas på det sätt som trafiken på landsvägsnätet kräver och i den egenskapen sörjer verket också för trafikstyrnings- och trafikledningstjänsternas kvalitet och ser till att trafikstyrnings- och trafikledningstjänster tillhandahålls på lika villkor. Väghållaren kan ordna de vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster som avses i 137 § själv eller upphandla dem hos offentliga eller privata tjänsteproducenter.

137 §

Uppgifter som hör till vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänsterna

Leverantören av vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster har till uppgift att sörja för övervakningen av trafiksituationen på trafikleder (*lägesbilden av trafiken*) samt för anmälnings- och informationstjänsten i händelse av olyckor, farosituationer och situationer som påverkar smidigheten i trafiken. Leverantören av vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster ska dessutom tillhandahålla information om väderlek och förhållanden i anslutning till trafiken samt information om smidigheten i trafiken och trafikfrekvensen och skicket och driftbarheten hos anordningar som betjänar väghållningen och trafiken, andra omständigheter som påverkar trafiksäkerheten och smidigheten i trafiken samt om andra omständigheter i anslutning till säkert framförande, säker styrning eller kontroll av ett trafikmedel. Informationen kan ges också via ett öppet gränssnitt på det sätt som avses i 146 §.

138 §

Krav på leverantörer av vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster

Som tillförlitlig kan inte betraktas en sådan tjänsteleverantör som är försatt i näringsförbud, som under de fem senaste åren har meddelats näringsförbud eller dömts till fängelsestraff, som under de tre senaste åren dömts till bötesstraff för ett allvarligt brott mot bestämmelser eller föreskrifter som gäller anställningsförhållanden, utövande av näring, bokföring eller skuldförhållanden eller som under de fem senaste åren har dömts till fängelsestraff för något annat allvarligt brott som kan antas inverka på tillförlitligheten eller visa på uppenbar olämplighet för sådana uppgifter som avses i detta kapitel. Bedömningen av en tjänsteleverantörs tillförlitlighet gäller personer som har bestämmande inflytande hos tjänsteleverantören samt personer som utför sådana uppgifter som avses i 137 §.

På en vägtrafikledare som är anställd hos leverantören av vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när denne utför uppgifter som avses i 137 §. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

139 §

Beredskapsskyldighet inom vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster

140 §

Informationssäkerhet inom vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster

141 §

Avvikelseanmälningar inom vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster

Leverantören av vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster ska dessutom underätta de aktörer som avses i 1 mom. om åtgärder som den vidtar med stöd av 137 § 2 mom., om åtgärderna kan påverka skötseln av uppgifter för en aktör som avses i 1 mom.

142 §

Anmälan om tillbud och olyckor i vägtrafiken

143 §

Skyldighet att bistå leverantören av vägtrafikstyrnings- och vägtrafikledningstjänster

2 kap.

Informationshantering hos leverantören av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster

144 §

Rätt för leverantörer av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster att få information av myndigheter

145 §

Annan rätt till information för leverantörer av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster

Leverantören av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster får inte överlåta information som betraktas som sekretessbelagda uppgifter eller företagshemligheter vidare, om detta inte är nödvändigt för att trygga den allmänna säkerheten eller trafiksäkerheten eller före-

bygga allvarliga miljöskador. Informationen ska då vara i ett sådant format att enskilda användare inte kan identifieras utifrån den och att företagshemligheter inte äventyras. Vad som sagts ovan hindrar dock inte att information lämnas ut till myndigheter på det sätt som avses i 147 §.

146 §

Öppnande av data inom trafikstyrnings- och trafikledningstjänster

Leverantören av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster ska tillhandahålla följande information i realtid i maskinläsbar form via ett öppet gränssnitt för att användas fritt för utförande av en uppgift som avses i 137 § 1 mom.:

147 §

Skyldighet för leverantörer av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster att lämna ut information till myndigheter

När det gäller lufttrafiken finns bestämmelser om utlämnande av uppgifter i kommissionens i 146 § 2 mom. nämnda förordning om fastställande av gemensamma regler för flödesplanering.

148 §

Trafikstyrnings- och trafikledningstjänsternas interoperabilitet

Leverantören av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster ska säkerställa att den information som den fått med stöd av 144 eller 145 § utan obefogat dröjsmål via gränssnittet avgiftsfritt står till förfogande för andra leverantörer av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster som enligt lag tillhandahåller tjänster av motsvarande slag, om inte den myndighet som lämnat ut informationen förbjudit eller begränsat utlämnandet av den.

149 §

Rätt för leverantörer av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster att använda information för mervärdestjänster

Leverantören av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster får använda den information som denne fått med stöd av 144 och 145 § när den tillhandahåller andra tjänster än de lagstadgade tjänsterna, men vid tillhandahållandet av sådana tjänster får information inte lämnas ut i strid med bestämmelserna i detta kapitel, och sekretessbelagd information får inte heller annars framgå i samband med tjänsten. Leverantören av trafikstyrnings- och trafikledningstjänster får inte heller utnyttja den sekretessbelagda information som denne fått med stöd av 145 § på ett sätt som skulle skada de företagsekonomiska intressena hos den aktör som lämnat ut informationen.

AVDELNING IV

TJÄNSTER

1 kap.

Persontrafiktjänster

150 §

Informationsskyldighet för tillhandahållare av persontrafiktjänster

151 §

Skyldigheter i fråga om taxitrafik

En tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik svarar och sörjer vid taxitrafik för att

1) föraren har sådant körtillstånd för taxiförare som avses i 25 §,

3) föraren har tillräcklig interaktionsförmåga, tillräckliga språkkunskaper och tillräcklig lokalkännedom om det huvudsakliga verksamhetsdistriktet,

7) passageraren har rätt att betala resan kontant eller med något av de vanligaste betal korten, om inte ett särskilt betalningssätt har angetts på det sätt som avses i 150 § och passageraren har godkänt betalningssättet i samband med beställningen eller bokningen.

152 §

Prissättning av taxitrafiktjänster

153 §

Försorg om luftfartyg, passagerare och gods

2 kap.

Informationens och informationssystemens interoperabilitet

154 §

Väsentlig information om mobilitetstjänster

155 §

Biljett- och betalningssystemens interoperabilitet

Den som tillhandahåller transporttjänster och som tillhandahåller endast andra transporttjänster inom persontrafiken än sådana som en behörig myndighet enligt 181 och

182 § upphandlar enligt denna lag, lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016), nedan *upphandlingslagen*, eller lagen om upphandling och koncession inom sektorerna vatten, energi, transporter och posttjänster (1398/2016), kan avvika från kravet i 1 mom., om det inte är tekniskt ändamålsenligt eller skäligt att uppfylla det på grund av att företaget är litet eller dess geografiska verksamhetsområde begränsat.

156 §

Användning av elektroniska mobilitetstjänster på någon annans vägnar

I 1 mom. avsedda leverantörer av mobilitets- och kombinationstjänster och aktörer som på deras vägnar ansvarar för biljett- eller betalningssystem samt sådana i 2 mom. avsedda utgivare av biljetter för en mobilitetstjänst som innehåller en rabatt, en ersättning eller ett specialvillkor som endast tillhandahåller andra persontransporttjänster än sådana som en i 181 eller 182 § avsedd behörig myndighet upphandlar enligt denna lag eller upphandlingslagen eller som enheter inom sektorerna vatten, energi, transporter och posttjänster upphandlar enligt den lagen, får avvika från kravet i 1 eller 2 mom. om det inte är tekniskt ändamålsenligt och skäligt att uppfylla det till följd av att företaget eller dess verksamhetsområde är litet.

157 §

Främjande av interoperabilitet i offentliga upphandlingar

Den behöriga myndighet som avses i 181 och 182 § i denna lag ska se till att det vid upphandling av mobilitetstjänster eller biljett- och betalningssystem i anslutning till dem enligt denna lag, upphandlingslagen eller lagen om upphandling och koncession inom sektorerna vatten, energi, transporter och posttjänster i anbudsförfrågan, upphandlingsannonser och upphandlingskontraktet förutsätts att

1) tjänsteleverantören har gett en beskrivning för hur leverantörens skyldigheter enligt 154 § har uppfyllts,

158 §

Allmänna krav på tillträde till ett gränssnitt

Tillgång till information och informationssystem med hjälp av ett öppet gränssnitt enligt 154–156 § och de stödtjänster, de användarvillkor, den programvara, de licenser och andra tjänster som behövs för tillträdet ska tillhandahållas på rättvisa, skäliga och icke-diskriminerande villkor.

Tjänsteleverantörer som är skyldiga att ge tillträde till gränssnitt enligt 154–156 § ska se till att tillträdet kan ske utan att vare sig datasäkerheten eller integritetsskyddet i tjänsten äventyras. En i 156 § avsedd leverantör av mobilitets- eller kombinationstjänster som har rätt till tillgång ska se till att den egna tjänstens datasäkerhet och dataskydd håller en sådan nivå att tillgång på någon annans vägnar kan ges utan att de äventyras.

371/2019

159 §

Interoperabiliteten hos tjänster

Ett företag eller en sammanslutning som tillhandahåller infartsparkering i anslutning till kollektivtrafik ska erbjuda infartsparkering på samma villkor till alla kunder hos leverantören av mobilitets- eller kombinationstjänster.

160 §

Införande av intelligenta trafiksystem

161 §

Skyldighet för den som tillhandahåller intelligenta trafiksystem att sörja för riskhanteringen i fråga om kommunikationsnät och informationssystem samt anmälan om störning i informationssäkerheten

3 kap.

Upphandlingsförfaranden och beviljande av ensamrätt

162 §

Upphandlingsförfaranden

De behöriga myndigheterna enligt 181 och 182 § kan när koncessionsavtal ingås tillämpa ett förfarande där alla trafikidkare som avses i trafikavtalsförordningen kan lämna anbud (*förfarande i ett steg*) eller ett förfarande där alla de nämnda trafikidkarna kan lämna ansökan om deltagande och den behöriga myndigheten därefter bland dem som lämnat in en ansökan väljer ut dem som får lämna anbud i förfarandets följande steg (*förfarande i två steg*).

163 §

Annonsering om upphandling och minimitidsfrister

Utöver vad som föreskrivs i artikel 7 i trafikavtalsförordningen ska den behöriga myndigheten offentligt informera om koncessionsavtal som ingås genom förfaranden enligt 162 § 3 mom. Annonserna ska sändas för publicering på webbadressen www.hankintailmoitukset.fi. På informationsutbyte i anslutning till upphandlingar tillämpas dessutom 8 kap. i upphandlingslagen.

164 §

Anbudsförfrågan

371/2019

165 §

Val av anbudsgivare

166 §

Förhandlingar efter inlämnande av anbud

167 §

Val av anbud

168 §

Tilläggsbeställning och förlängning av avtalets giltighetstid

169 §

Upphandlingsbeslut och handlingsoffentlighet

170 §

Särredovisningskyldighet

Trots vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreskrivs om sekretess, har kommunikationsministeriet och de behöriga myndigheter som avses i 181 och 182 § i denna lag rätt att av de särredovisningskyldiga trafikidkarna få den information som avses i trafikavtalsförordningen för fullgörande av de uppgifter som avses i den förordningen.

171 §

Beslut om tillämpning av trafikavtalsförordningen och beviljande av ensamrätt

Den behöriga myndighet som avses i 181 och 182 § får besluta att ordna de offentliga persontrafiktjänsterna inom sitt behörighetsområde eller inom en del av det i enlighet med trafikavtalsförordningen för att se till att det tillhandahålls sådana allmännyttiga tjänster som bland annat är tåtare, säkrare, av bättre kvalitet eller förmånligare än de tjänster som kan tillhandahållas enbart på marknadsvillkor.

172 §

Allmän trafikplikt inom lufttrafiken

371/2019

4 kap.

Offentligt stöd för trafiktjänster

173 §

Statsfinansieringens användningsändamål

174 §

Kvotering och användning av anslag

Anslag som anvisats i statsbudgeten får för de ändamål som nämns i 173 § 1 mom. 1 punkten användas av kommunikationsministeriet inom ramen för dess behörighet enligt 182 § 1 mom. samt för de ändamål som nämns i 173 § 1 mom. 3 punkten, om det är fråga om strategiskt betydande projekt.

Transport- och kommunikationsverket beslutar om kvoteringen av anslaget eller en del därav för de behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna och bestämmer till behövliga delar om dess fördelning på ändamål som nämns i 173 § 1 mom. till den del de inte är ändamål enligt 1 mom. i denna paragraf. Transport- och kommunikationsverket får själv använda anslaget för det ändamål som nämns i 173 § 1 mom. 3 punkten. Verket kan också bevilja kommuner eller samkommuner statsunderstöd för samma ändamål.

De behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna får för de ändamål som nämns i 173 § 1 mom. 1–3 punkten använda det anslag som Transport- och kommunikationsverket kvoterat. De kan också bevilja kommuner eller samkommuner statsunderstöd för ändamål enligt den paragrafen.

175 §

Återkrav av ersättning

5 kap.

Förmedlings- och kombinationstjänster

176 §

Anmälningsplikt för tillhandahållare av förmedlings- och kombinationstjänster

177 §

Särskild informationsskyldighet för den som tillhandahåller förmedlingstjänster eller kombinationstjänster

AVDELNING V

MYNDIGHETER OCH TILLSYN

1 kap.

Myndigheternas verksamhet

178 §

Transport- och kommunikationsverket som allmän tillsynsmyndighet

179 §

Transport- och kommunikationsverkets uppföljnings- och samordningsuppgifter

En tillhandahållare av mobilitetstjänster för persontrafiken är trots företagshemligheten skyldig att regelbundet lämna de uppgifter om utbudet och den faktiska efterfrågan på den trafik som tillhandahållaren bedriver till Transport- och kommunikationsverket som verket behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt 1 mom. samt för statistikföring och forskning. Den som tillhandahåller transporttjänster inom persontrafiken ska senast 60 dagar innan en plan genomförs dessutom meddela Transport- och kommunikationsverket om att en tjänst som tillhandahålls regelbundet inleds, upphör eller ändras väsentligt, till den del uppgifterna inte är tillgängliga med hjälp av ett gränssnitt som avses i 154 §. Uppgifterna ska ges avgiftsfritt.

180 §

Polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet som myndigheter som övervakar vägtrafiken

181 §

Behöriga vägtrafikmyndigheter enligt trafikavtalsförordningen

Hyvinge, Imatra, Kajana, Karleby, Kouvola, Nyslott, Raseborg, Raumo, Riihimäki, Rovaniemi, Salo, S:t Michel, Seinäjoki, Vasa och Villmanstrand är inom sitt område sådana behöriga vägtrafikmyndigheter som avses i trafikavtalsförordningen.

Om de behöriga myndigheterna är verksamma inom den offentliga persontrafiken på det sätt som avses i 171 §, ska de planera tjänster som i första hand bildar regionala eller lokala helheter och eftersträva en samordning av samtliga persontransporter. De tjänster som uppstår på marknadsvillkor utifrån kundernas mobilitetsbehov ska vid planeringen samordnas med offentligt upphandlade tjänster. Vid planeringen av mobilitetstjänster ska myndigheterna höra dem som tillhandahåller persontrafiktjänster i området och samarbeta med övriga myndigheter och med kommunerna.

Den behöriga myndigheten har rätt att ta in sådana uppgifter som myndigheten i enlighet med 179 § 3 mom. har fått från Transport- och kommunikationsverket i en anbudsför-

frågan vid ett anbudsförfarande som gäller ordnande av trafik. Ett enskilt företags företagshemligheter får dock inte framgå av anbudsförfrågan.

— — — — —

182 §

Behöriga järnvägstrafikmyndigheter enligt trafikavtalsförordningen

Kommunikationsministeriet och, inom sitt behörighetsområde, Samkommunen Helsingforsregionens trafik är de behöriga myndigheter som avses i trafikavtalsförordningen i ärenden som gäller järnvägstrafiken. Behöriga myndigheter i ärenden som gäller annan spårtrafik är inom sina behörighetsområden de kommunala och regionala myndigheter som nämns i 181 § 2 och 3 mom.

Om de behöriga myndigheterna är verksamma inom den offentliga persontrafiken på det sätt som avses i 171 §, ska de planera tjänster som i första hand bildar helheter som består av en region eller ett område och eftersträva en samordning av samtliga persontransporter. De tjänster som uppstår på marknadsvillkor utifrån kundernas mobilitetsbehov ska vid planeringen samordnas med offentligt upphandlade tjänster. Vid planeringen av trafiken ska myndigheterna höra dem som tillhandahåller persontrafiktjänster i området och samarbeta med övriga myndigheter och med kommunerna.

183 §

Behöriga myndigheter enligt EU:s förordning om trafikidkare

— — — — —

184 §

Behöriga myndigheter enligt EU:s förordning om internationell busstrafik

— — — — —

185 §

Myndighet som begär ett förfarande för skyddsåtgärder vid cabotagetransporter

— — — — —

186 §

Behöriga myndigheter i fråga om passagerarnas och konsumenternas rättigheter

— — — — —

Transport- och kommunikationsverket har dessutom behörighet att behandla klagomål anförda av passagerare om brott mot bestämmelserna i IV avd. 1 kap., med undantag för ärenden där konsumenttvistenämnden är behörig att med stöd av lagen om konsumenttvistenämnden (8/2007) ge en rekommendation till avgörande.

187 §

Utseende av terminaler enligt EU:s förordning om busspassagerares rättigheter

Efter att ha hört de behöriga myndigheter som nämns i 181 §, terminalinnehavarna samt representanter för ortens handikapporganisationer utser Transport- och kommunikationsverket de bussterminaler enligt artikel 12 i EU:s förordning om busspassagerares rättigheter där assistans för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet ska tillhandahållas.

371/2019

188 §

Nationell myndighet enligt ITS-direktivet

189 §

Myndigheter enligt Interbusöverenskommelsen

190 §

Myndighet enligt bilaterala vägtrafikavtal

191 §

Tillsynsmyndigheter i fråga om utredningsskyldighet för beställare av godstransport

Polisen och Tullen övervakar att den utredningsskyldighet för den som beställer en godstransport som avses i 14 § iakttas.

192 §

Handläggande och övervakande myndigheter för sociallagstiftningen inom vägtrafiken, färdskrivare vid vägtransporter och arbetstid för förare som är egenföretagare

Arbetskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i 49–52 § som gäller förare som är egenföretagare.

193 §

Behöriga myndigheter enligt direktivet om yrkeskompetens i vägtrafik

Transport- och kommunikationsverket, undervisnings- och kulturministeriet och huvudstaben samt Utbildningsstyrelsen och Försvarsmakten är behöriga myndigheter enligt direktivet om yrkeskompetens i vägtrafik.

Om den grundläggande yrkeskompetensen avläggs vid ett utbildningscentrum som godkänts av undervisnings- och kulturministeriet inom ramen för den yrkesutbildning som ges där, svarar en arbetslivskommission som avses i 120 § 3 mom. 1 punkten i lagen om yrkesutbildning för ordnandet och övervakningen av de teoriprov som ingår i utbildningen för grundläggande yrkeskompetens och av proven för grundläggande yrkeskompetens samt för utfärdande av intyg. Undervisnings- och kulturministeriet svarar för tillsynen över de utbildningscentrum som ministeriet godkänt, men ministeriet kan delegera uppgiften till Utbildningsstyrelsen. Om teoriprovet för grundläggande yrkeskompetens eller provet för grundläggande yrkeskompetens avläggs vid ett utbildningscentrum som godkänts av undervisnings- och kulturministeriet inom ramen för den yrkesutbildning som ges där, ska bedömarna utses av utbildningsanordnaren.

Om den grundläggande yrkeskompetensen avläggs vid ett utbildningscentrum som godkänts av huvudstaben vid en enhet vid Försvarsmakten som tillhandahåller förarutbildning för Försvarsmakten i samband med avläggande av Försvarsmaktens körkort, svarar Försvarsmakten för ordnande och övervakning av de prov som avses i 2 mom. och för utfärdande av intyg. Huvudstaben svarar för tillsynen över de utbildningscentrum som den har godkänt.

Transport- och kommunikationsverket svarar för ordnande och övervakning av övriga prov som ingår i utbildningen för grundläggande yrkeskompetens och för utfärdande av de intyg som hör till utbildningen. Transport- och kommunikationsverket kan sköta uppgifterna i samband med förarexamensverksamheten eller fristående från den genom att skaffa de behövliga tjänsterna med iakttagande av bestämmelserna om skötsel av förarexamensuppgiften som en serviceuppgift i lagen om förarexamensverksamhet (535/1998). Transport- och kommunikationsverket svarar för tillsynen över de utbildningscentrum som det har godkänt. Verket kan förena uppdraget att utöva tillsyn över ett utbildningscentrum med tjänster som avser examination och övervakning av prov.

Transport- och kommunikationsverket godkänner andra anordnare av prov för grundläggande yrkeskompetens än de som avses i 2 och 3 mom. och svarar för tillsynen över dem. Den som ordnar provet utfärdar ett intyg över godkänt avläggande av prov för grundläggande yrkeskompetens. Vid ordnandet av prov ska iakttas god förvaltningssed. Den som ordnar provet och de som är anställda hos anordnaren får inte olovligen röja sekretessbelagda uppgifter som de fått vid bedömningen av provbedömarens tillförlitlighet. På bedömning av tillförlitligheten och en myndighets rätt att få för bedömningen behövliga uppgifter tillämpas bestämmelserna om detta i lagen om förarexamensverksamhet och på begäran om omprövning och sökande av ändring i ett beslut om provet för grundläggande yrkeskompetens som fattats av den som ordnar provet tillämpas 14 § i den lagen. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen. Godkännandet är i kraft en bestämd tid, fem år i taget.

En övervakare enligt denna paragraf har rätt att för genomförande av tillsynen följa undervisningen och få de uppgifter som behövs för tillsynen. Myndigheternas företrädare har rätt att följa teoriprov inom utbildningen för grundläggande yrkeskompetens och prov för grundläggande yrkeskompetens för att säkerställa att de genomförs och förlöper på behörigt sätt. Ett utbildningscentrum ska ordna sådana förhållanden att inspektioner kan genomföras på behörigt sätt. Inspektioner får inte företas i utrymmen som används för boende av permanent natur. Vid inspektionerna ska 39 § i förvaltningslagen iakttas.

Närmare bestämmelser om ordnande av övervakning och meddelanden om ordnande av prov får utfärdas genom förordning av statsrådet.

194 §

Behörig myndighet enligt STCW-konventionen och direktivet om minimikrav på utbildning för sjöfolk

— — — — —

195 §

Beviljande av vissa tillstånd som avses i förordningen om flygande personal

— — — — —

2 kap.

Skötsel av myndighetsuppgifter

196 §

Transport- och kommunikationsverkets inspektionsrätt

— — — — —

Tillsynsmyndighetens allmänna rätt att få information

Dessutom har Transport- och kommunikationsverket trots sekretessbestämmelserna rätt att av myndigheter och av den som sköter en offentlig uppgift avgiftsfritt få den information som är nödvändig för verket för fullgörande av dess uppgifter enligt denna lag om dem som söker eller innehar tillstånd för verksamhetsutövare, om trafikansvariga, om ett företags verkställande direktör, om ansvariga bolagsmän, om den som söker eller innehar ett persontillstånd, om sådana organisationsanknutna personer som avses i 2 § 2 punkten i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi och om en organisation enligt 1 punkten i den paragrafen i vilken en organisationsanknuten person hos sökanden har eller har haft ställning av organisationsanknuten person. Transport- och kommunikationsverket har vidare trots sekretessbestämmelserna rätt att av myndigheter och av den som sköter en offentlig uppgift avgiftsfritt få motsvarande uppgifter om en registreringspliktig tjänsteleverantör som bedriver yrkesmässig godstransport enligt 16 §, om en trafikutövare som bedriver spårbunden stadstrafik enligt II avd. 6 kap., om en utövare av anmälningsskyldig verksamhet enligt 127 § och 135 § och om en anmälningsskyldig tillhandahållare av en förmedlings- eller kombinationstjänst enligt 176 §. Rätten att få information gäller också straffregistret och bötesregistret. Uppgifterna lämnas ut via ett gränssnitt eller annars i elektronisk form.

Myndighetens rätt att bestämma om prov eller andra undersökningar

Den som söker eller innehar ett persontillstånd ska informera Transport- och kommunikationsverket om sådana omständigheter som kommit till hans eller hennes kännedom som inverkar på hans eller hennes behörighet. Om omständigheter som inverkar på en tillståndshavares behörighet påverkar dennes förutsättningar att sköta uppgifter enligt detta kapitel, ska tillståndshavaren underrätta sin arbetsgivare om ändringarna i behörigheten. Den som söker ett persontillstånd är skyldig att informera en järnvägsläkare som avses i 204 §, en järnvägspsykolog som avses i 205 §, en sjömansläkare som avses i 206 §, en flygläkare som avses i 207 §, en företagsläkare eller Transport- och kommunikationsverket om sådana omständigheter som kommit till sökandens kännedom som inverkar på sökandens behörighet, i enlighet med hurdan bedömning av en läkare eller psykolog behörigheten i fråga förutsätter.

Persontillstånd som förkommer eller förstörs

Ett körtillstånd för taxiförare enligt 25 §, ett yrkeskompetensbevis och en anteckning enligt 39 § samt ett förarbevis enligt 69 § utfärdas i ett original exemplar. Transport- och kommunikationsverket kan ge ett dubblett exemplar av ett sådant dokument om dess innehavare har anmält att dokumentet förkommit, stulits eller förstörts och begär ett dubblett exemplar.

Om ett av Transport- och kommunikationsverket utfärdat behörighetsbrev, certifikat över specialbehörighet eller kompetensbevis enligt 98 § eller en persontillståndshandling för luftfart enligt 130 § förkommer, stjäls eller förstörs, ersätter Transport- och kommunikationsverket den med ett nytt dokument som motsvarar originaldokumentet.

371/2019

200 §

Skötsel av vissa andra myndigheters uppgifter

Vid tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i 49–52 § om arbetstider för förare som är egenföretagare iakttar arbetarskyddsmyndigheten lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

201 §

Rätt att få handräckning

202 §

Tvångsmedel för iakttagande av sociallagstiftningen inom vägtrafiken

Om det finns sannolika skäl att misstänka att ett brott som avses i 267 § har begåtts, får polisen trots 8 kap. 2 § 1 mom. och 4 § i tvångsmedelslagen (806/2011) för att finna färdskrivarskivan, förarkortet eller körjournalen eller andra sådana bevishandlingar som avses i artikel 36 i färdskrivarförordningen företa i tvångsmedelslagen angiven allmän husrannsakan eller platsgenomsökning i fordonet eller på ett sannolikt förvaringsställe för färdskrivarskivan, kortet eller körjournalen.

Polisen får omhänderta ett förar-, företags- eller verkstadskort, om det finns grundad anledning att misstänka att det föreligger sådana grunder för återkallande av kortet som anges i 244 §.

203 §

Ansvar för den som utövar offentlig makt

På provbedömare enligt 37 §, examinatorer enligt 89 §, flygläkare och företagsläkare enligt 195 § samt på personer som avses i 196 § 4 mom. och i 204–207 § tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

3 kap.

Trafikläkarsystemet

204 §

Godkännande av järnvägsläkare

205 §

Godkännande av järnvägopsykologer

371/2019

206 §

Godkännande av sjömansläkare

207 §

Godkännande av flygläkare och flygmedicinska centrum

208 §

Meddelanden om hälsotillstånd och psykologisk lämplighet

En läkare eller ett flygmedicinskt centrum som avses i 204, 206 eller 207 § som utfört en undersökning på en person som söker eller innehar ett persontillstånd samt en psykolog som avses i 205 § som har utfört en personbedömning ska trots sekretessbestämmelserna på begäran underrätta Transport- och kommunikationsverket om sådana omständigheter som kan inverka på beviljandet eller ikrafthållandet av tillståndet.

4 kap.

Överföring av offentliga förvaltningsuppgifter på andra aktörer

209 §

Överföring av offentliga förvaltningsuppgifter

210 §

Allmänna bestämmelser i samband med överföring av offentliga förvaltningsuppgifter

211 §

Överföring av tillstånds- och registreringsuppgifter

Transport- och kommunikationsverket får överföra följande uppgifter som har samband med konstaterande av behörighet inom luftfarten och som avses i 131 §:

- 1) examination och godkännande av språkprov,
- 2) bedömning och godkännande av kontrollflygares behörighet.

212 §

Krav på tjänsteleverantörer vid överföring av offentliga förvaltningsuppgifter

På tjänsteleverantörer och deras personal tillämpas inte 28 § 1 mom. 4 punkten i förvaltningslagen när de utför sådana registreringsuppgifter som avses i 211 § i denna lag.

371/2019

213 §

Avtal vid överföring av offentliga förvaltningsuppgifter

214 §

Andra uppgifter som får överföras

215 §

Tillsyn över tjänsteleverantörer som utför offentliga förvaltningsuppgifter

AVDELNING VI

DATALAGER INOM TRAFIK OCH TRANSPORT

1 kap.

Trafik- och transportregistret

216 §

Trafik- och transportregistrets innehåll och syfte

217 §

Rätt till information för förande av trafik- och transportregistret

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag har Transport- och kommunikationsverket rätt att få sådana uppgifter som är nödvändiga för att fullgöra dess uppgifter som personuppgiftsansvarig av dem som söker eller innehar tillstånd enligt 216 § 1 mom. 1 och 3 punkten, av dem som bedriver anmälningspliktig verksamhet samt av dem som äger, innehar eller använder trafikmedel.

Utöver vad som föreskrivs i 197 § 3 mom. har Transport- och kommunikationsverket rätt att av andra myndigheter och av dem som sköter lagstadgade uppgifter få sådana uppgifter som är nödvändiga för att fullgöra verkets uppgifter som personuppgiftsansvarig enligt den nationella lagstiftningen och EU:s lagstiftning. Den ovannämnda rätten att få information gäller också straffregistret och bötesregistret.

218 §

Ändringar i uppgifterna i trafik- och transportregistret

De som avses i 217 § 1 och 2 mom. ska utan dröjsmål göra anmälan till Transport- och kommunikationsverket om förändringar i de uppgifter som införts i registret samt om upphörande av verksamheten, om det inte med stöd av en bestämmelse i någon annan lag har

föreskrivits om skyldighet att göra anmälan om saken. Transport- och kommunikationsverket ska ordna möjlighet att sända uppgifterna via ett gränssnitt eller annars elektroniskt.

2 kap.

Uppgifter i trafik- och transportregistret

219 §

Allmänna uppgifter som förs in i trafik- och transportregistret

Transport- och kommunikationsverket får föra in de uppgifter i registret som verket fått del av med stöd av sin rätt till information enligt 217 §.

220 §

Uppgifter om tillstånd för verksamhetsutövare

Utöver vad som föreskrivs i 219 § får i fråga om tillstånd för verksamhetsutövare och dem som bedriver anmälningspliktig verksamhet föras in

- 5) uppgifter om huruvida ett företag har ansetts vara ett riskföretag enligt 13 §,
-

221 §

Uppgifter om trafikmedel

Utöver vad som föreskrivs i 219 § får i fråga om trafikmedel i registret föras in

222 §

Uppgifter om persontillstånd

Utöver vad som föreskrivs i 219 § får i fråga om persontillstånd i registret föras in

223 §

Förbud mot att ändra registeruppgifter som gäller trafikmedel

224 §

Förvaring och radering av uppgifter i trafik- och transportregistret

371/2019

3 kap.

Utlämnande av uppgifter ur trafik- och transportregistret

225 §

Allmänna förutsättningar för utlämnande av uppgifter ur trafik- och transportregistret

226 §

Öppnande av data ur trafik- och transportregistret

227 §

Utlämnande av uppgifter ur trafik- och transportregistret i enskilda fall

228 §

Utlämnande av uppgifter ur trafik- och transportregistret för ändamål som har samband med transporter

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag får Transport- och kommunikationsverket lämna ut sådana uppgifter som får lämnas ut enligt 227 § 1 mom. för ändamål som har samband med transporter enligt följande:

229 §

Utlämnande av uppgifter ur trafik- och transportregistret för utvecklings- och innovationsverksamhet

230 §

Utlämnande av uppgifter ur trafik- och transportregistret till myndigheter

Dessutom får Transport- och kommunikationsverket överlåta ett fotografi och ett namnteckningsprov till en tjänsteleverantör som behöver dem för en lagstadgad uppgift eller en sådan uppgift som avses i V avd. 4 kap.

231 §

Begränsning av rätten att lämna ut uppgifter ur trafik- och transportregistret

Fysiska personer har rätt att förbjuda att deras personuppgifter lämnas ut för ändamål enligt 226, 228 och 229 §. Fysiska personer har också rätt att förbjuda att deras kontaktuppgifter lämnas ut för ändamål enligt 227 §.

Juridiska personer har rätt att förbjuda att uppgifter om dem lämnas ut för ändamål enligt 229 §.

371/2019

232 §

Hantering av egna uppgifter i trafik- och transportregistret

4 kap.

Transport- och kommunikationsverkets andra datalager

233 §

Transport- och kommunikationsverkets skyldighet att samla in allmän information som gäller trafik och transport

234 §

Öppnande av allmän data som gäller trafik och transport

Transport- och kommunikationsverket gör den information det fått del av med stöd av 233 § samt den statistik och de undersökningar som verket gjort på basis av denna information allmänt tillgänglig i maskinläsbar form via ett öppet gränssnitt. När informationen görs tillgänglig ska realtidsinformation tillhandahållas alltid då det är möjligt. Den information som görs tillgänglig ska vara i ett sådant format att man inte utifrån den kan identifiera enskilda personer och att sekretessbelagda uppgifter inte framgår av den.

235 §

Utlämnande av allmän information som gäller trafik och transport till myndigheter

5 kap.

Trafikledsverkets datalager

236 §

Datalager som förvaltas av Trafikledsverket

237 §

Trafikledsverkets rätt att få information

238 §

Öppnande av Trafikledsverkets data

Trafikledsverket gör den information som avses i 236 § samt den statistik och de undersökningar som verket utarbetat på basis av denna information allmänt tillgänglig i maskinläsbar form via ett öppet gränssnitt. När informationen görs tillgänglig ska realtidsinformation tillhandahållas alltid då det är möjligt. Den information som görs tillgänglig ska

vara i ett sådant format att man inte utifrån den kan identifiera enskilda användare och att sekretessbelagda uppgifter inte framgår av den.

239 §

Trafikledsverkets rätt att lämna ut information till den som sköter uppgifter enligt avtal

240 §

Utlämnande av Trafikledsverkets information till myndigheter

AVDELNING VII

PÅFÖLJDER, ÄNDRINGSSÖKANDE OCH STRAFFBESTÄMMELSER

1 kap.

Administrativa påföljder och ändringssökande

241 §

Tillämpningsområdet för administrativa påföljder och ändringssökande

Vad som i detta kapitel föreskrivs om tillstånd gäller persontillstånd och tillstånd för verksamhetsutövare. Bestämmelserna i 242 § 2–5 mom. och 245 § gäller dock inte yrkeskompetensbevis eller anteckning om yrkeskompetens enligt 39 §.

242 §

Återkallande, ändring och begränsning av tillstånd

243 §

Särskilda bestämmelser om återkallande av tillstånd för järnvägstrafik

244 §

Återkallande av färdskrivarkort

245 §

Anmärkning och varning

Transport- och kommunikationsverket kan ge en anmärkning eller varning till en tillståndshavare och till den ansvarsperson för tillståndshavaren som har anmälts till Transport- och kommunikationsverket, om de på något annat sätt än det som avses i 242 § 2 mom. 2 punkten underlåter att iaktta bestämmelser eller föreskrifter om den verksamhet som tillståndet gäller eller om skötseln av den uppgift som tillståndet gäller. En anmärk-

ning eller varning kan också ges till den som utövar anmälningspliktig verksamhet enligt denna lag och till den ansvarsperson för denne som har anmälts till Transport- och kommunikationsverket, om de inte iakttar bestämmelserna eller föreskrifterna om verksamheten i fråga. En varning ska ges om en anmärkning inte kan anses tillräcklig med beaktande av omständigheterna i ärendet som helhet.

246 §

Återkallande av körtillstånd för taxiförare samt varning som ges av polisen

Om tillståndshavaren har gjort sig skyldig till sådana gärningar som avses i 25 § 3 mom. ska polisen återkalla körtillståndet för viss tid, minst två månader eller högst fem år. När återkallandets längd bestäms ska det särskilt beaktas hur allvarlig den eller de gärningar som ligger till grund för återkallandet är och under vilka omständigheter den eller de har begåtts. Om tillståndshavaren har gjort sig skyldig till gärningar som avses i momentets 1 eller 2 punkt eller, på det sätt som beskrivs i 4 punkten, till brott som motsvarar de brott som avses i 1 och 2 punkten, ska tillståndet återkallas för minst sex månader. Om det finns grundad anledning att förordna om en skäligare påföljd, kan körtillståndet återkallas för en kortare tid än vad som föreskrivs ovan.

Om det är sannolikt att tillståndshavaren har gjort sig skyldig till ett brott som avses i 25 § 3 mom. 1 punkten och om passagerarnas säkerhet kräver det, kan polisen återkalla körtillståndet temporärt. Ett temporärt återkallande gäller trots ändringssökande till dess att ärendet har avgjorts med laga kraft. Om åtalet avskrivs ska körtillståndet utan dröjsmål återlämnas till innehavaren, om det inte finns andra skäl att återkalla körtillståndet.

Körtillståndet för taxiförare ska överlämnas till polisen när det återkallas. Ett körtillstånd som återkallats för viss tid återlämnas till innehavaren efter tidsfristens utgång. Om ett körtillstånd återkallas tills vidare, ska tillståndshavaren innan tillståndet kan återlämnas visa att grunden för återkallandet inte längre föreligger. Körtillståndet återlämnas dock inte om dess giltighetstid har gått ut. Innan ett körtillstånd återlämnas ska tillståndshavarens lämplighet bedömas på nytt i enlighet med 25 §. Av gärningarna i den paragrafens 3 och 4 mom. ska de beaktas som tillståndsmyndigheten har fått kännedom om efter det att körtillståndet återkallades.

247 §

Administrativa påföljder för tillhandahållare av utbildning för grundläggande yrkeskompetens

Om ett utbildningscentrum som undervisnings- och kulturministeriet har godkänt enligt 35 § inte längre uppfyller förutsättningarna för godkännande, om de bestämmelser som gäller utbildningen inte iakttas eller om utbildningen inte sköts i enlighet med villkoren för godkännandet eller annars inte sköts på behörigt sätt, kan utbildningscentrumet ges en anmärkning eller en skriftlig varning. Om olägenheterna inte undanröjs inom en tidsfrist som sätts ut av den myndighet som har godkänt utbildningscentrumet, ska godkännandet återkallas. En övervakare ska omedelbart underrätta den myndighet som har fattat beslutet om godkännande om brister och försummelser som upptäcks vid övervakningen så att myndigheten kan vidta behövliga åtgärder.

371/2019

248 §

Förfarande i fråga om förarbevis för lokförare som beviljats av en annan stat

249 §

Verksamhetsförbud i vissa fall

Transport- och kommunikationsverket får förbjuda en lokförare som avses i II avd. 7 kap. att framföra rullande materiel på bannätet tills vidare eller för viss tid, om föraren förorsakar allvarlig fara för järnvägssystemets säkerhet eller om verket bedömer att ett förbud behövs medan verket inväntar en järnvägsoperatörs svar på ett krav som verket framställt med stöd av 79 § 3 mom.

Verket ska underrätta Europeiska kommissionen och övriga EES-staters behöriga myndigheter om ett förbud som verket utfärdar.

Om Transport- och kommunikationsverket på det sätt som avses i 248 § 2 mom. har väckt ett ärende som gäller återkallande av ett förarbevis som beviljats i en EES-stat hos Europeiska kommissionen, får verket förlänga förbudet för föraren att framföra rullande materiel på bannätet tills kommissionen fattat ett slutligt beslut i ärendet.

På de grunder som anges i 242 § 2 och 3 mom. kan Transport- och kommunikationsverket bestämma att ett utländskt tillstånd som har godkänts i Finland inte berättigar till sådan verksamhet som avses i tillståndet inom finskt territorium, ombord på finska luftfartyg eller vid luftfart med stöd av ett drifttillstånd som har beviljats i Finland.

250 §

Förfaranden vid misstanke om fylleri i sjötrafik

251 §

När ett trafiktillstånd förfaller

Ett trafiktillstånd enligt 124 § förfaller om tillståndshavaren inte har börjat utöva trafikrättigheterna i enlighet med villkoren i tillståndet.

252 §

Förlust och återupprättande av gott anseende

Bestämmelser om villkor rörande gott anseende och förlust av anseendet i fråga om en person som avses i 7 § finns i 8 § och i artiklarna 6 och 14 i EU:s förordning om trafikidkare. Enligt artikel 14 i den förordningen är ett intyg om yrkeskunnande för en person som förlorat sitt anseende inte giltigt. Transport- och kommunikationsverket gör en anteckning om detta i trafik- och transportregistret i enlighet med 219 § 4 mom. i denna lag. Anteckningen raderas när kravet på gott anseende åter är uppfyllt.

253 §

Anmälningsrätt i samband med tillstånd som beviljats av någon annan stat

371/2019

254 §

Återkallande av erkännande av behörighetsbrev eller certifikat över specialbehörighet som har utfärdats av en behörig myndighet i en annan stat än en EES-stat i enlighet med STCW-konventionen

255 §

Vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande

Om den behöriga myndigheten har beslutat bevilja ensamrätt med stöd av 171 §, kan myndigheten förbjuda sådan verksamhet som orsakar fortlöpande och allvarliga olägenheter för den trafik som tryggas genom ensamrätt. Myndigheten kan förena sitt förbud med vite.

256 §

Begäran om omprövning

Omprövning av andra beslut än de som avses i 2–4 mom. i denna paragraf samt i 257 och 258 § får begäras hos den myndighet som fattat beslutet, enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen.

Den som söker eller innehar ett persontillstånd får hos Transport- och kommunikationsverket begära omprövning av ett utlåtande eller annat beslut av ett av Transport- och kommunikationsverket godkänt utbildningscentrum som avses i 35 §, en examinator som avses i 89 §, en anordnare av sjöfartsutbildning som avses i 114 § eller en innehavare av utbildningstillstånd som avses i 135 §, av en flygläkare, ett flygmedicinskt centrum, en företagsläkare eller en organisation som beviljar kabinbesättningsintyg som avses i 195 § eller av en järnvägläkare som avses i 204 §, en psykolog som avses i 205 § eller en sjömansläkare som avses i 206 §.

En förare i järnvägstrafiken får hos Transport- och kommunikationsverket begära omprövning av ett beslut av en järnvägsoperatör genom vilket en begäran om omprövning av ett sådant beslut om beviljande av ett kompletterande intyg som avses i 77 § 2 mom. har avslagits eller ett kompletterande intyg har återkallats.

Omprövning av en tjänsteleverantörs beslut enligt 209 § får begäras hos Transport- och kommunikationsverket.

Ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

257 §

Ändringssökande hos förvaltningsdomstolen

Följande beslut får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen:

- 1) återkrav av ersättning enligt 175 §,
- 2) återkallande av tillstånd enligt 242 §,
- 3) vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande enligt 255 §,
- 4) beslut som fattats med stöd av EU:s förordning om internationell busstrafik, EU:s förordning om tillstånd för godstrafik och EU:s förordning om trafikidkare,
- 5) undervisnings- och kulturministeriets beslut om utbildningscentrum,

6) Transport- och kommunikationsverkets beslut om återkallande av ett yrkeskompetensbevis.

Beslut enligt denna lag, EU:s förordning om internationell busstrafik, EU:s förordning om trafikidkare och EU:s förordning om tillstånd för godstrafik, inklusive beslut om vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande som fattats med stöd av 255 § för att säkerställa efterlevnaden av de förordningar som avses i 186 § 2 mom., får verkställas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

På sökande av ändring i ett beslut av ett utbildningscentrum som undervisnings- och kulturministeriet godkänt tillämpas 12 kap. i lagen om yrkesutbildning.

258 §

Ändringssökande hos marknadsdomstolen

Ett beslut av regleringsorganet i ett ärende enligt 92 § 2 mom. får överklagas genom besvär hos marknadsdomstolen.

259 §

Ändringssökande hos högsta förvaltningsdomstolen

Ett beslut av marknadsdomstolen som avses i 258 § får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

260 §

Ändringssökande i upphandlingsärenden

Bestämmelserna om rättsmedel i 132–134 §, 145 § 1 mom., 146 § 1 och 2 mom., 147 § 1 och 3 mom., 148, 149, 151 och 152 §, i det inledande stycket och 1–4 punkten i 154 § 1 mom. samt i 155, 160–163, 165, 167 och 169 § i upphandlingslagen tillämpas oberoende av upphandlingens värde på upphandlingsärenden enligt 162 § i denna lag. Utöver vad som föreskrivs i 145 § 2 mom. i upphandlingslagen kan kommunikationsministeriet föra ett upphandlingsärende till marknadsdomstolen, om det gäller unionens tillsynsförfarande. Marknadsdomstolens beslut om en påföljd enligt 154 § 1 mom. 1–3 punkten i upphandlingslagen ska iakttas trots ändringssökande, om inte högsta förvaltningsdomstolen bestämmer något annat. Marknadsdomstolens beslut om att bestämma en påföljd enligt 4 punkten i nämnda moment får verkställas bara med stöd av ett beslut som vunnit laga kraft.

261 §

Besvärсанvisning

2 kap.

Straffbestämmelser

262 §

Olovligt bedrivande av yrkesmässig trafik

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

2) bedriver sådan tillfällig internationell persontransport som avses i artikel 7 i Interbusöverenskommelsen eller sådan internationell persontransport som avses i ett sådant bilateralt avtal mellan Finland och någon annan stat om bedrivande av internationell trafik som avses i 190 § utan tillstånd som förutsätts i avtalen,

5) bedriver kommersiell lufttransport utan drifttillstånd enligt 123 § eller operativ licens enligt 121 § eller bryter mot villkoren i ett sådant tillstånd eller en sådan licens, ska, om gärningen inte är ringa eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *olovligt bedrivande av yrkesmässig trafik* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

263 §

Brott mot beställning av transport

En beställare eller dennes företrädare vilka avses i 14 § och som uppsåtligen beställer en godstransport utan att fullgöra den utredningsskyldighet som anges i den paragrafen eller som utifrån en gjord utredning vet att transportören inte uppfyller förutsättningarna enligt 14 § 2 mom., ska för *brott mot beställning av transport* dömas till böter. Anmälan behöver inte göras, förundersökning utföras, åtal väckas eller till straff dömas för brott mot beställning av transport, om lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006) tillämpas på transporten och försummelseavgift enligt 9 § i den lagen får påföras för ingående av avtalet.

264 §

Brott mot bestämmelserna om yrkeskompetens

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) är verksam som taxiförare utan körtillstånd enligt 25 §,
- 2) överlåter ett fordon för framförande i strid med bestämmelserna i 151 § 1 mom. 1 punkten,
- 3) bryter mot bestämmelsen i 27 § 1 mom. om yrkeskompetens som krävs av förare eller mot bestämmelsen om framförande av fordon i 30 §,
- 4) bryter mot skyldigheten enligt 198 § 2 mom. för den som sökt eller innehar ett tillstånd att anmäla om omständigheter som inverkar på behörigheten, ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot bestämmelserna om yrkeskompetens* dömas till böter.

För brott mot bestämmelserna om yrkeskompetens döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

- 1) bryter mot bestämmelserna om behörighetskrav i 98–104 §,
- 2) bryter mot bestämmelserna om minimikrav på ålder för fartygs befälhavare i 105 §, eller
- 3) åsidosätter skyldigheten att förvara och visa upp behörighetsbrev, certifikat över specialbehörighet eller kompetensbevis enligt 113 §.

Bestämmelser om straff för brott mot den skyldighet att medföra dokument som avses i 39 § och om ordningsbot som enda straff för brott mot skyldigheten finns i 4 § i lagen om ordningsbotsförelser (986/2016).

265 §

Olovlig trafikutbildningsverksamhet

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

- 1) bedriver utbildnings- eller provverksamhet enligt 31, 34 eller 37 § utan ett godkännande enligt 35 eller 37 §,

2) bedriver utbildningsverksamhet enligt II avd. 11 kap. utan godkännande enligt 114 och 116 § eller i strid med villkoren för godkännandet, eller

3) bedriver tillståndspliktig utbildningsverksamhet utan utbildningstillstånd enligt 135 § eller EASA-förordningen eller underlåter att meddela om utbildningsverksamheten, ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *olovlig trafikutbildningsverksamhet* dömas till böter.

266 §

Olovlig specialiserad flygverksamhet

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bedriver sådan specialiserad flygverksamhet som avses i 127 § eller i flygdriftförordningen utan behörigt tillstånd eller bryter mot villkoren i ett sådant tillstånd ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *olovlig specialiserad flygverksamhet* dömas till böter.

267 §

Brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter

En förare som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om körtider, raster, vilotider, färdskrivare eller färdskrivarkort i

- 1) kör- och vilotidsförordningen eller färdskrivarförordningen,
- 2) AETR-överenskommelsen, eller
- 3) 45 §,

ska för *brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter* dömas till böter.

För brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter döms också

1) en företrädare för en verkstad som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna i 48 §, eller

2) en arbetsgivare, dennes företrädare eller ett företags företrädare som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om lägsta ålder för förare eller skyldigheter som ålagts transportföretag i fråga om körtider och viloperioder i artiklarna 5, 10 eller 16 i kör- och vilotidsförordningen, bestämmelserna om färdskrivare och behandlingen av uppgifter som lagras i dem i artiklarna 3.1, 7.4, 9.7, 21.2, 23.1, 32.1, 32.3, 32.4, 33, 37.1 första eller andra stycket i färdskrivarförordningen, bestämmelserna om krav på förare i artikel 5 eller exceptionella situationer i artikel 11 i AETR-överenskommelsen eller mot bestämmelserna i 46 eller 47 § i denna lag.

268 §

Förseelser som gäller handlingar för ett motordrivet fordon

Föraren av ett motordrivet fordon kan påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro, om han eller hon uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot skyldigheten att medföra handlingar enligt

- 2) 39 § i denna lag.

371/2019

AVDELNING VIII

IKRAFTTRÄDANDE

1 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

269 §

Ikraftträdande

270 §

Övergångsbestämmelse som gäller personalen

271 §

Andra övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 april 2019.

Med avvikelse från 1 mom. träder dock lagens 27–41 och 193 § i kraft den 1 januari 2020.

Lagens 268 § 1 mom. 2 punkt träder i kraft den 1 juni 2020.

Helsingfors den 29 mars 2019

Republikens President

Sauli Niinistö

Kommunikationsminister Anne Berner